

SONIFIED

A SYMPOSIUM OF SONIC PRACTICES
8-9.5.2026

SONIFIED IV

A Symposium of Sonic Practices

SONIFIED is a two-day international symposium exploring sonic practices through a series of specially curated events, organised by Istanbul Technical University's Dr. Erol Üçer Centre for Advanced Studies in Music (MİAM), and hosted for the fourth time by Arter on the 8th and 9th of May 2026.

This year we are proud to present a diverse program of sound art and creative research, including several programs of specially curated audiovisual works to be presented in the Sevgi Gönül auditorium; MİAM's new PolyCube installation in the Arter -3 sound gallery/foyer space; three concerts of interactive electroacoustic music using a bespoke 14 channel immersive sound system installed in Arter's Karbon blackbox theatre; as well as workshops and presentations of cutting edge research.

As with previous editions of Sonified, this year's symposium showcases both local artists and researchers, featuring faculty and postgraduate students from MİAM alongside invited guests from the United States, Europe, and beyond. We are especially honoured to welcome world renowned violinist, violist, and composer Mark Menzies (Professor and Head of Performance, University of Canterbury, Aotearoa New Zealand) as this year's featured artist, who will present a concert of new works for violin, viola, piano, and electronics including new works by MİAM students and faculty; and this year's keynote speaker, sound artist and composer Senem Pirler (Assistant Professor, University of Chicago).

SONIFIED, disiplinlerarası sonik pratikleri özenle derlenmiş etkinlikler aracılığıyla keşfe açan iki günlük bir uluslararası sempozyumdur. İstanbul Teknik Üniversitesi Dr. Erol Üçer Müzik İleri Araştırmalar Merkezi (MİAM) tarafından organize edilen etkinlik, 8-9 Mayıs 2026 tarihlerinde dördüncü kez Arter ev sahipliğinde gerçekleşecektir.

Bu yıl, sonik sanatlar ve yaratıcı araştırmalara odaklanan zengin ve çeşitli bir program sunmaktan gurur duyuyoruz. Program kapsamında, Sevgi Gönül Oditoryumu'nda gösterimi yapılacak işitsel-görsel seçkiler; Arter'in -3 katında bulunan ses galerisi/fuaye alanında MİAM'ın yeni yerleştirme projesi PolyCube; Karbon Blackbox performans alanında kurulan 14 kanallı sarmalayıcı ses sistemiyle gerçekleştirilecek üç interaktif elektroakustik konser; ayrıca en yeni araştırmaları içeren atölye ve sunumlar yer almaktadır.

Önceki senelerde olduğu gibi bu yılki sempozyumda da hem MİAM öğretim üyeleri, lisansüstü ve doktora öğrencileri gibi yerel sanatçı ve araştırmacılar hem de Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa ve dünyanın farklı bölgelerinden davetli konuklar yer almaktadır. Bu yılın öne çıkan sanatçısı olarak dünyaca ünlü kemancı, viyolacı ve besteci Mark Menzies'i (Aotearoa Yeni Zelanda Canterbury Üniversitesi, Performans Bölüm Başkanı ve Profesör) ağırlamaktan büyük onur duyuyoruz. Menzies, keman, viyola, piyano ve elektronikler için yazılmış MİAM öğrencileri ve öğretim üyelerinin bestelerini de içeren yeni eserlerden oluşan bir konserle programda yer alacaktır. Ayrıca, bu yılın açılış konuşmasını gerçekleştirecek ses sanatçısı ve besteci Senem Pirler (Chicago Üniversitesi, Doktor Öğretim Üyesi)'i ağırlamaktan da büyük onur duymaktayız.

Organizing Committee

Robert O. Beahrs, Reuben de Lautour, Manolis Ekmektsoglo, Gökçe Göknel,
Can Karadoğan, Sair Sinan Kestelli, Oğuz Öz, E. Şirin Özgün, Amy Salsgiver

Academic & Artistic Committees

Robert O. Beahrs, Reuben de Lautour, Manolis Ekmektsoglou,
Gökçe Göknel, Jane Harrison, E. Şirin Özgün, Amy Salsgiver

Program Editing and Translation

Saliha Turan, Duygu Sezgin, Ezgi Işık, Bilge Alniak

Technical Crew and Volunteers

Yiğitcan Akçelik, Derin Arslan, Umut Büyükakkaş, Miraç Ceylan, Selçuk Canberk Dağtekin, Nikos Dervisis,
Sude Ergen, Rozhina Abdolhosseinvand Fanid, Gökçe Göknel, Bardia Hafizi, Ezgi Işık, Berk Kant, İlyas
Furkan Keçeli, Eren Batur Meral, Baturalp Özcan, Doğucan Temizel, Emre Tenker, Saliha Turan, Ceren Yaygın,
Sevda Pınar Yıldız, Gökem Yılmaz, Onur Can Yılmaz, Ayşe Yörükoğlu

Acknowledgements

We gratefully acknowledge SMAK (the Sound and Music Research Club) for their assistance in organising student volunteers. We thank everyone at Arter, especially Bahar Turkay, Tugay Görmez, Ege Yılmaz, Cemre Akman, and Emre Baykal. We are grateful to Melih Fereli for his continuing enthusiasm and support. The concert of our featured artist Mark Menzies would not have been possible without the gracious support of Özcan Ulucan. Cevdet Erek provided invaluable assistance but sadly could not be with us this year. We also thank our video production team, Hasan Berke Cenkcı, Ceren Gürol, Zeynep Gürman, Burak Kurt, and Can Murtezaoğlu. Finally we thank all our colleagues at MIAM, too numerous to mention, who have contributed to this event in so many meaningful ways.

Schedule

Presentations will be in English / Etkinlik dili İngilizcedir

Day 1 – Friday May 8, 2026

11:15	Welcome and Opening Remarks Arter Sound Gallery (-3 level foyer area)		Can Karadoğan, <i>MİAM Director</i> Reuben de Lautour, <i>MİAM Sonic Arts</i>
11:30	Opening of the Installation	PolyCube v.1.0 Arter Sound Gallery (-3 level foyer area)	Sair Sinan Kestelli, <i>chair</i> MİAM SoundLab
12:00	Panel 1	Building a Community-based Maker-driven Project Space Sevgi Gönül Auditorium	
12:30	BREAK		
12:45	Panel 2	From Sound to System in Musical Knowledge Sevgi Gönül Auditorium	Ozan Baysal, <i>chair</i> İlyas Furkan Keçeli Gökçe Göknel Eren Batur Meral Hakan Kurşun
13:45	LUNCH Divan Arter		
15:00	Panel 3	Sonic Infrastructures of Care and Resistance Sevgi Gönül Auditorium	Robert O. Beahrs, <i>chair</i> Sevda Pınar Yıldız İdil Kocabozdoğan
16:00	Keynote Address	Senem Pirlar, University of Chicago Ses Doğaçlaması: Araştırmalar İçin Bir Oyun Alanı. Sevgi Gönül Auditorium Reuben de Lautour, <i>chair</i>	
17:00	BREAK		
19:00	Concert 1	Spatial Patch I Karbon	Beste Öztürk Ceren Yaygın Ezgi Türkeli Selçuk Canberk Dağtekin Sabina Khujaeva Abay & Sair Sinan Kestelli Oğuz Kılınç Metehan Köktürk Hakan Kurşun

Day 2 – Saturday May 9, 2026

11:15	Workshop	Network Music Performance (NMP) <i>Sevgi Gönül Auditorium</i>	Ozan Sarier, <i>chair</i> Serkan Sevilgen
12:30	Sonic Meditation	The World Wide Tuning Meditation (2007) by Pauline Oliveros <i>Arter Sound Gallery (-3 level foyer area)</i>	MIAM Practice-based Research Lab (Participation open to all)
12:45	BREAK		
13:00	Panel 4	Sound, Space, and Interdisciplinary Practice <i>Sevgi Gönül Auditorium</i>	Gökhan Deneç, <i>chair</i> Taylan Özdemir Sair Sinan Kestelli Sabina Khujaeva Ceren Yaygın Ayşe Yörükoğlu
14:00	LUNCH <i>Divan Arter</i>		
15:15	Panel 5	Intermediality in Sound, Image, and Performance <i>Sevgi Gönül Auditorium</i>	Manolis Ekmektsoglu, <i>chair</i> Mirko Ettore D'Agostino Armando Rotondi Antonino Chiaramonte
16:15	BREAK		
17:00	Concert 2	Reminiscences and Rumours: Recent Music for Violin & Viola with Mark Menzies <i>Karbon</i>	Mark Menzies (violin, viola, piano) Works by Sude Ergen, Mat Solomon, Manolis Ekmektsoglou, Mark Menzies, Chen Yi, Ihlara McIndoe, and Reuben de Lautour
18:00	DINNER <i>Divan Arter</i>		
19:15	Panel 6	Immersive Ecologies <i>Sevgi Gönül Auditorium</i>	E. Şirin Özgün, <i>chair</i> Okan Yaşarlar Bardia Hafizi
20:00	Concert 3	Spatial Patch II <i>Karbon</i>	Oben Berberoğlu Sabina Khujaeva Abay İdil Kocabozdoğan Anıl Çamcı Baturalp Özcan Nikos Dervisis Yiğitcan Akçelik Zeynep Özcan Mya Gordon

Abstracts, Curatorial & Program Notes

(in order of symposium schedule)

DAY ONE – Friday, May 8th

11:15 @Arter Sound Gallery (-3 level foyer) : Welcome & Opening Remarks

11:30 @Arter Sound Gallery (-3 level foyer) : PolyCube v.1.0 (2026)

PolyCube is an installation project by MİAM SoundLab, inspired by the concept of space-form of Denis Smalley (2007) which approaches space and spatial experience aesthetically and conceptually central to the musical form as well as the polytopes by Xenakis, which could be described as structures enveloping the listener to create an immaterial architecture.

Polycube explores and practices space-form at various spaces under specified acousmatic and non-acousmatic conditions by intervening the space via modular cube. Each version of PolyCube will present a different configuration to explore different spaces defined by Smalley while using a similar approach with Xenakis' practice by installing a metallic grid in the form of a cube at the installation site.

PolyCube v.1.0, the first version of Polycube, will present fixed media compositions for a configuration where the cube houses an 8-channel speaker system and structure perspectival space in relation to different vantage points at the ARTER foyer. There is no intended sweet spot at the installation; each spot offers a unique configuration of zones and spaces. PolyCube v.1.0, will include five audio works to be presented during Sonified IV 2026 at ARTER foyer.

The project aims to be a playground for different sonic practices such as fixed media composition, digital lutherie, live electronics, sound art, interactive art, new media art, sound design, sound engineering and open up discussions on space-form with a practice-based approach. PolyCube v.1.0 primarily focuses on the interaction between location of the visitors and different zones and space affordances offered by the fixed media compositions. However, following versions integrating different sonic practices will explore and practice space-form through different scales of spaces such as gestural space, arena space and ensemble space, microphone space, immersive space and many more.

Concept Design and Implementation: MİAM SoundLab

Project Coordinator: Sair Sinan Kestelli

Composers: Ayşe Yörükoğlu, Baturalp Özcan, Ceren Yaygın, Sair Sinan Kestelli, Serkan Sevilgen

3D Drawing and Printing: Görkem Yılmaz

Brochure Design: Ayşe Yörükoğlu

Special Thanks: Ozan Sarier, Taldans, Tunca Zeki Berkkurt

PolyCube, Denis Smalley'nin (2007) mekânı ve mekânsal deneyimi müzikal formun merkezine estetik ve kavramsal olarak yerleştiren *mekân-form* kavramından ve Xenakis'in dinleyiciyi çevreleyerek maddesel

olmayan bir mimari yaratan yapı olarak tanımlanabilecek *politop* çalışmalarından ilham alan bir MİAM SoundLab yerleştirme projesidir.

PolyCube mekâna modüler küp aracılığıyla müdahale ederek, akuzmatik ya da akuzmatik olmayan koşullara sahip çeşitli mekânlarda *mekân-formu* araştırır ve uygular. PolyCube'un her bir versiyonu, Xenakis'inkine benzer bir yaklaşımla yerleştirme alanına küp formunda metalik bir ızgara (grid) kurulması yoluyla, Smalley tarafından tanımlanan çeşitli alanları araştırmak için farklı birer düzenleme sunmaktadır.

Projenin ilk versiyonu olan PolyCube v.1.0, küpün 8 kanallı bir hoparlör sistemini içinde bulundurduğu bir konfigürasyon içinde sabit ortam kompozisyonları sunacak ve ARTER fuayesindeki farklı seyir noktalarına bağlı olarak perspektifsel mekânı yapılandıracaktır. Yerleştirmede hedeflenen tek bir ideal dinleme noktası yoktur; her bir nokta, alanın ve mekânın kendine özgü birer bileşimini sunar. Sonified IV 2026 süresince PolyCube v.1.0, ARTER fuayesinde beş farklı ses çalışması sunacaktır.

Bu proje sabit ortam kompozisyonu, dijital çalgı tasarımı, canlı elektronikler, ses sanatı, etkileşimli sanat, yeni medya sanatı, ses tasarımı ve ses mühendisliği gibi farklı ses pratikleri için bir oyun alanı olmayı ve uygulama temelli bir yaklaşımla *mekân-form* üzerine tartışmalar açmayı amaçlamaktadır. PolyCube v.1.0 öncelikle, ziyaretçilerin konumları ile sabit medya kompozisyonlarının sunduğu farklı bölge ve mekân olasılıkları arasındaki etkileşime odaklanır. Ancak daha farklı ses pratiklerini de bünyesine katacak olan sonraki versiyonlar jestsel/işaretsel uzam, sahne uzamı, topluluk (ensemble) uzamı, mikrofon uzamı ve kapsayıcı uzam gibi farklı ölçekteki uzamlar aracılığıyla mekân-formu araştırmaya ve uygulamaya devam edecektir.

Kavramsal Tasarım ve Uygulama: MİAM SoundLab

Proje Koordinatörü: Sair Sinan Kestelli

Besteciler: Ayşe Yörükoğlu, Baturalp Özcan, Ceren Yaygın, Sair Sinan Kestelli, Serkan Sevilgen

3B Çizim ve Baskı: Görkem Yılmaz

Broşür Tasarımı: Ayşe Yörükoğlu

Ozan Sarier, Taldans ve Tunca Zeki Berkkurt'a teşekkürler.

Sound Works included in PolyCube:

Ayşe Yörükoğlu (2026), Under siege: an Internal Monologue

This piece invites the audience into an internal monologue. A stream of consciousness exploiting the intimacy of the microphone space. Living under the permanent siege of one's own inner voice, a never-ending cycle of thoughts.

Bu eser, izleyiciyi bir iç monologa davet ediyor. Mikrofon alanının samimiyetinden yararlanan bir bilinç akışı. Kendi iç sesinin sürekli kuşatması altında yaşamak, bitmeyen bir düşünce döngüsü.

Baturalp Özcan (2026), Nested, Well Rested

Nested, Well Rested is an organization of textural sounds composed specifically for PolyCube v.1.0. Originated from Denis Smalley's concept of "nested space," the piece aims to create a layered sonic environment: a combination of zoned spaces existing within and around one another. Eight sonic textures blend and interact, functioning as a dynamic generator of nested zones.

Nested, Well Rested, PolyCube v.1.0 için özel olarak bestelenmiş dokusal seslerin bir organizasyonudur. Denis Smalley'nin "iç içe uzam" kavramından esinlenen eser, katmanlı bir işitsel alan oluşturmayı amaçlar: birbirinin içinde ve çevresinde var olan uzamsal alanların bir araya gelişi. Sekiz ses dokusu, birbirine karışıp etkileşerek, iç içe geçmiş uzamsal katmanlar üreten dinamik bir yapı işlevi görür.

Ceren Yaygın (2026), Tape Heads

Tape Heads conceptualizes sound recording as a form of memory that incorporates its own destruction. Named after the cassette's "playback head," the work transforms this mechanical reading into a conceptual model. Recordings taken from music cassettes are detached from their original temporality and reconfigured. This process parallels the way thoughts intermingle within the mind. Using samples derived from cassettes placed within PolyCube, sounds dissolve from their magnetic surfaces and disperse into spatialization. The listener, like a tape head, moves through the environment, experiencing the work as a continually transforming process of recall. Within this flow, as the source and belonging of thoughts fade into ambiguity, the listener is left with the question: to whom does the thought truly belong?

Tape Heads, ses kaydını kendi yıkımını içeren bir hafıza biçimi olarak ele alır. Adını kaset mekanizmasının "playback head" bileşeninden alan eser, bu mekanik okuma biçimini kavramsal bir modele dönüştürür. Müzik kasetlerinden alınan kayıtlar, özgün zamansallığından koparılıp zihindeki düşüncelerin karmaşık işleyişine benzer şekilde yeniden kurgulanır. PolyCube içine yerleştirilen kasetlerden alınan örneklerle sesler manyetik yüzeylerinden çözülerek uzamsallaşır. Dinleyici, bir "tape head" gibi mekân içinde dolaşarak eseri her karşılaşmada dönüşen bir anımsama süreci gibi deneyimler. Bu akışta, düşüncelerin kaynağı ve aidiyeti giderek belirsizleşir. Dinleyici, düşüncenin gerçekten kime ait olduğu sorusuyla baş başa kalır.

Sair Sinan Kestelli (2026), Pulsar Network

Pulsar Network is a composition for PolyCube v.1.0 installation exploring space-form using spectromorphologies of pulsar synthesis. It generates a site-specific network of spaces and zones at the Arter foyer. Each visitor could attend and tune in to this auditory network by changing their location and making any body movements that would affect their perception within this network.

Pulsar Network, pulsar sentezin spektromorfolojilerini kullanarak uzam-formu araştıran, PolyCube v.1.0 yerleştirmesi için hazırlanmış bir kompozisyonudur. Arter fuayesinde mekana özgü bir uzam ve bölge ağı oluşturur. Her ziyaretçi, algısını etkileyecek beden hareketleri ve konumu üzerinden bu işitsel ağa dahil olabilir ve onunla ilişkilenebilir.

Serkan Sevilgen (2026), Latentscape n.3

This work investigates the ambient urban soundscape as source material for electroacoustic composition. The dataset consists of continuous soundwalk recordings, which capture the layered, noisy, and unpredictable acoustic environment of the city in real time. Each recording is first processed using STN analysis, decomposing the signal into sinusoidal, transient, and noise components. These stems—individually or in combination—are then passed through pre-trained RAVE (Real-time Audio Variational autoEncoder, IRCAM) models for timbre transfer: the encoder retains the temporal and spectral morphology of the input, while the decoder reconstructs the signal using the timbral

characteristics of the model's training corpus. The work is diffused over an 8-channel speaker cube, with 3D spatialization implemented in Csound. The piece foregrounds spectromorphological listening, directing attention to intrinsic acoustic features rather than causal sources.

Bu çalışma, kentin ortam ses peyzajını (*urban soundscape*) elektroakustik kompozisyon için kaynak malzeme olarak ele alır. Veri kümesi kentin katmanlı, gürültülü ve öngörülemez akustik ortamını gerçek zamanlı olarak yakalayan, kesintisiz ses yürüyüşü (*soundwalk*) kayıtlarından oluşur. Her kayıt önce STN analizi yoluyla sinüzoidal, geçici (*transient*) ve gürültü bileşenlerine ayrıştırılır. Bu bileşenler, tek başlarına ya da çeşitli kombinasyonlar halinde, tını transferi amacıyla önceden eğitilmiş RAVE (Real-time Audio Variational autoEncoder, IRCAM) modellerinden geçirilir: Kodlayıcı, girdinin zamansal ve spektral morfolojisini korurken kod çözücü, sinyali modelin eğitildiği veri kümesinin tınısal nitelikleriyle yeniden inşa eder. Parça, 3B mekânsallaştırması Csound içinde gerçekleştirilen 8 kanallı bir hoparlör küpünde sunulur. Eser, dinleyicinin dikkatini nedensel kaynaklardan ziyade, içkin akustik özelliklere yönelterek spektromorfolojik dinlemeyi öne çıkartır.

12:00 @Sevgi Gönül Auditorium

Panel 1 – Building a Community-based, Maker-driven Project Space

**Sair Sinan Kestelli, Ayşe Yörükoğlu, Baturalp Özcan, Ceren Yaygın,
Serkan Sevilgen, Görkem Yılmaz**

This presentation outlines the process of establishing MİAM Soundlab, a community-based, maker-driven project space. We begin by tracing previous work, summarizing past activities and experimental events that served as the foundation for this new hub. By examining these foundational efforts, we illustrate how a shared motivation for collaborative exploration developed into a dedicated physical environment designed for sonic experimentation integrating technology, theory and practice. We will outline MİAM Soundlab's mission and current resources, alongside a strategic approach towards the operation and the maintenance of the space. By highlighting planned activities and upcoming events, we provide a blueprint for a creative hub that empowers its members to transition from theoretical concepts, academic discussions and creative ideas to tangible, audible outputs. Highlighting ongoing projects such as MİAM Gendy Ensemble, Polycube and In Side Out and upcoming projects like MİAM Digital Lutherie Library as examples of this project-based ecosystem, the presentation will also be an invitation for forthcoming projects from the MİAM community.

Bu sunum, topluluk temelli ve üretim odaklı bir proje alanı olan MİAM Soundlab'ın kurulma sürecini ana hatlarıyla ele almaktadır. Bu yeni merkezin temelini oluşturan geçmiş faaliyetleri ve deneysel etkinlikleri özetleyip önceki çalışmaların izini sürerek işe başlıyoruz. Bu temel çabaları incelerken, ortaklaşa keşfe yönelik motivasyonun teknoloji, teori ve pratiği bütünleştiren ses deneyleri için oluşturulmuş özel bir fiziksel ortama nasıl dönüştüğünü ortaya koyuyoruz. MİAM Soundlab'ın misyonunun ve mevcut kaynaklarının ana hatlarını, alanın işleyişi ve sürdürülebilirliğine yönelik stratejik bir yaklaşımla çiziyoruz. Planlanan faaliyetleri ve gelecek etkinlikleri vurgulayarak; üyelerinin teorik kavramlardan, akademik tartışmalardan ve yaratıcı fikirlerden somut, duyulabilir çıktılara geçiş yapmalarına olanak tanıyan yaratıcı bir merkezin yol haritasını sunuyoruz. Proje tabanlı bu ekosistemin örneklerini oluşturan MİAM Gendy Ensemble, Polycube ve In Side Out gibi süregelen ve MİAM Dijital Çalgı Yapımı Kütüphanesi gibi gelecek projelerin ele alınacağı bu sunum aynı zamanda yeni projeler için MİAM camiasına yönelik bir davet niteliğinde olacaktır.

12:45 @Sevgi Gönül Auditorium

Panel 2 – From Sound to System in Musical Knowledge

Measuring Rhythmic Complexity in Turkish Rock Vocal Lines (1995-2025)

İlyas Furkan Keçeli, Gökçe Göknel, Eren Batur Meral, Ozan Baysal

This study develops a comparative analytical framework for examining rhythmic complexity in the vocal lines of Turkish rock music between 1995 and 2025. While scholarship on popular music in Türkiye has largely emphasized sociocultural dimensions, the rhythmic organization of the vocal melody remains underexplored. Building on analytical approaches to meter and rhythm, our study shifts the focus from metric dissonance to rhythmic complexity as manifested in vocal delivery. For this, we adapt the Weighted Note-to-Beat Distance (WNBD) measure proposed by Gomez, Melvin, Rappaport & Toussaint (2005) to vocal melodies derived from transcriptions. The analytical corpus is structured across various historical periods, with selected artists representing each period and multiple works drawn from different phases of their musical careers. The analysis focuses on stable components of rock form, and examines their difference, providing a quantitative perspective within the corpus. This design supports both inter-artist comparison and the examination of stylistic change within individual artistic trajectories. The results reveal differences in metric alignment, syncopation density, and sectional contrast, suggesting that rhythmic complexity may function as a dynamic stylistic parameter in Turkish rock. By extending WNBD to the domain of vocal rhythm and integrating it with a comparative classification model, we offer a methodological contribution to the analytical study of popular music. This study is conducted as part of the TÜBİTAK-1001 project “Analytical Approaches to Turkish Rock Music (2000-2025)” (Project No. 125K880).

Bu çalışma, 1995-2025 yılları arasındaki Türk rock müziği vokal partiyonlarında görülen ritmik karmaşıklığı incelemek için karşılaştırmalı bir analitik çerçeve sunmaktadır. Türkiye’deki popüler müzik çalışmaları ağırlıklı olarak sosyo-kültürel boyutlara odaklanırken, vokal melodinin ritmik organizasyonu henüz yeterince araştırılmamış konular arasındadır. Ölçü ve ritme yönelik analitik yaklaşımlardan yola çıkan bu çalışma, odağı metrik uyumsuzluktan vokal melodilerinde görülen ritmik karmaşıklığa kaydırmaktadır. Bu amaçla Gomez, Melvin, Rappaport & Toussaint (2005) tarafından önerilen Weighted Note-to-Beat Distance (WNBD) ölçütü, vokal transkripsiyonlarından elde edilen melodilere uyarlanmıştır. Analiz külliyesi, farklı tarihsel dönemleri temsil eden sanatçıların kariyerlerindeki çeşitli evrelerden seçilen eserlerden oluşturulmuştur. Analiz, rock şarkı formunun biçimsel olarak en kararlı kısımlarına odaklanmakta, farklarını incelemekte ve külliye dahilinde nicel bir bakış açısı sunmaktadır. Bu tasarım hem sanatçılar arası karşılaştırmaya hem de sanatçıların kendi kariyerleri içindeki üslup değişimlerini gözlemlemeye imkân tanımaktadır. Elde edilen bulgular metrik yerleşim, senkop yoğunluğu ve bölümler arası kontrast konularındaki farklılıkları ortaya koyarak, ritmik karmaşıklığın Türk rock müziğinde dinamik bir üslup parametresi olarak kullanıldığını göstermektedir. WNBD ölçütünü vokal melodisi üzerinde uygulayan ve karşılaştırmalı sınıflandırma modeline entegre eden bu çalışmayla, popüler müzik üzerine yapılan analitik çalışmalara metodolojik bir katkı sunmaktayız. Bu araştırma “Türk Rock Müziğe Analitik Yaklaşımlar (2000-2025)” başlıklı 125K880 numaralı TÜBİTAK-1001 projesi kapsamında yürütülmektedir.

If Music Is the Nourishment of the Soul, It Is Time to Categorize Its Ingredients: A New Systematic Framework for Music Metadata Development

Hakan Kurşun

Health organizations work in great detail to analyze and provide consumers with information about food ingredients and production processes. Regulations determine how and when consumers receive this information. An immense system functions on national and continental levels to ensure production safety. We speak of organic and industrial agriculture. New production methods are constantly researched to produce healthier or more profitable food. Every stage of food production impacts the final product's quality, and healthy nutrition optimizes the body's physiology. Also we are witnessing massive movements concerned with the well-being of the nerves and the soul. Neurosciences penetrate ever deeper into the systematics of decision-making. Population densities increase and venture capital sharply maximizes its dividends. Meanwhile the world listens to more and more music every day. Sometimes the sources of the perceived music is known to the listener, sometimes it is not. Music services promote discreet information economies designed to pass on as little data as possible about the consumed music to the consumers. One main reason for this limited data exposure is the legal affairs and administrative cost involved in securing and managing larger amounts of data. Since music demonstrably affects the psyche, we must create and design a new depth of music metadata to categorize the music, its ingredients and production processes. This will improve music awareness, new product development and diversity quality. Today in the digital music economy, an officially released recording must be accompanied by a cover-art and a few lines naming the authors, producers and performers. There is no compulsory metadata about the music production systematics of the content that could be used to label it as natural, hybrid or artificial music. This is important to diversify and develop the music market. Today global business is praising a new level of profits and assets. The intention is to generate more income from contracted rights using automated systems and limited human interaction. This is a new business segment and as long as it does not interfere with new human music it will generate a separate business flow. The risk is that if music companies prioritize artificial music involvement in their music origination without labeling it, before the "new release human music segment," we will witness industrial music production dulling the consumer's consciousness. My point is that musical diversity and musical awareness need to be increased to develop new recorded music creation and sales. This is only possible if the compulsive metadata depth of officially released music recordings is increased by including detailed content origination information.

Eğer müzik ruhun gıdasıysa, bileşenlerini daha ayrıntılı olarak sınıflandırmanın zamanı gelmiştir: Müzik Üstverilerin Geliştirilmesi İçin Çözümleme Sistemi

Hakan Kurşun

Sağlık kuruluşları, gıda bileşenleri ve üretim yöntemlerini araştırmak ve tüketicileri bilgilendirmek için ayrıntılı biçimde çalışmaktadır. Düzenlemeler tüketicilerin bu bilgiyi nasıl ve ne zaman alacağını belirler. Üretim güvenliğini sağlamak için ulusal ve kıtasal düzeylerde devasa bir sistem işlemektedir. Organik ve endüstriyel tarımdan bahsediyoruz. Her geçen gün daha sağlıklı veya daha kârlı gıda üretmek için yeni üretim yöntemleri araştırılmaya devam ediliyor. Gıda üretiminin her aşaması nihai ürünün kalitesi üzerinde etkilidir ve sağlıklı beslenmek vücudun fizyolojisini optimize eder. Ayrıca sinir ve ruh sağlığını gözetken büyük hareketlere de tanık oluyoruz. Sinirbilim, karar verme sistematiğine giderek daha derinlemesine nüfuz etmektedir. Nüfus yoğunluğu sürekli artmakta ve girişim sermayesi temettülerini hızla maksimize etmektedir. Bu esnada dünya her geçen gün daha fazla müzik dinlemekte. Bazen dinleyici müziğin kaynağını bilir bazen bilmez. Müzik hizmetleri sağlayan kuruluşlar, tüketilen müzik hakkında tüketicilere mümkün olduğunca az veri aktarmak üzere tasarlanmış gizli bilgi ekonomilerini teşvik etmektedir. Bu sınırlı veri erişiminin ana nedenlerinden biri, daha büyük miktardaki verinin güvenliğini sağlamak ve yönetmekle ilgili hukuki işler ve idari maliyetlerdir. Müziğin bariz şekilde psikolojiyi etkilediği görüldüğünden, müziği, bileşenlerini ve üretim süreçlerini kategorize etmek için yeni bir müzik üstveri

(*metadata*) derinliği oluşturulmalı ve tasarlanmalıdır. Bu, müzik farkındalığını, yeni ürün geliştirmeyi ve çeşitlilik kalitesini geliştirecektir. Bugün dijital müzik ekonomisinde, resmi olarak yayınlanan bir müzik ses dosyasına, kapak resmi ve yazarları, yapımcıları ve icracıları adlandıran birkaç satır eşlik etmelidir. İçeriğın doğal, hibrit veya yapay müzik olarak etiketlenmesinde kullanılabilecek müzik üretim sistematiğı hakkında zorunlu bir üstveri bulunmamaktadır. Bu, müzik pazarını çeşitlendirmek ve geliştirmek için önemlidir. Bugün küresel işletmeler yeni kâr ve varlık seviyesini övüyor. Amaç, otomatik sistemler ve sınırlı insan etkileşimi kullanarak sözleşmeli haklardan daha fazla gelir elde etmektir. Bu yeni bir iş segmentidir ve yeni insan müziğine müdahale etmediğı sürece ayrı bir iş akışı yaratacaktır. Burada risk, müzik şirketlerinin üretim yönetimlerinde önceliğı etiketsiz şekilde yapay müzik üretimine verip etiketli organik ve doğal müzik üretimini öncelik sırasında geri plana yerleştirmesidir ki bu durumda endüstriyel müzik üretiminin müzik tüketicisinin bilincini nasıl körelttiğine şahit olacağıız. Sektör kısa dönem kâr hedefleri nedeniyle kendine zarar verecek diyebilirim. Vurgulamak istediğim nokta, yeni oluşturulmuş kayıtlı doğal müzik üretimi ve satışı geliştirmek için müzikal çeşitliliğın ve müzikal farkındalığın artırılması ve işareetlenmesi gerektiğidir. Bu, sektörün yıllık küresel cirosunu yaklaşık yüzde 50 artıracaktır. Bu da ancak, ayrıntılı içerik oluşturma bilgilerini içerecek şekilde, resmi olarak yayınlanan müzik kayıtlarının zorunlu üstveri derinliğinin artırılmasıyla mümkün olacak.

13:45 LUNCH @ Divan Arter

15:00 @Sevgi Gönül Auditorium

Panel 3 – Sonic Infrastructures of Care and Resistance

Read the Room: Doctors' Skilled Listening in the Emergency Department
İdil Kocabozdoğan

This presentation is part of an ongoing master's thesis at MİAM, exploring doctors' skilled listening and clinical judgment in emergency rooms *in-sound*. It combines a short spoken introduction, a listening session of the 15-minute audio-paper *Read the Room-I*, and an open discussion with participants. The research takes the form of a three-month sonic ethnographic project based on doctor interviews and fieldwork at the Emergency Department of Taksim Training and Research Hospital. With prior permission, I spent time observing, listening, and recording the acoustic environment, alongside conducting in-depth interviews with practicing emergency physicians. These materials form the basis for examining how medical knowledge is produced through active listening. Emergency medicine is a fast-paced environment in which physicians continuously categorize, prioritize, and respond to patients under conditions of uncertainty. Within this setting, listening becomes a practical and embodied form of expertise. Through auscultation, attention to vocal cues, machine alarms, monitor rhythms, conversations, and shifts in the ambient atmosphere, doctors develop a situated capacity to interpret both human and technological signals simultaneously. Clinical judgment emerges through this ongoing coordination rather than from any single source of information. The central listening component of the session presents selected anonymized field recordings shaped into the audio-paper *Read the Room-I*. The work focuses on moments of doctor-machine interaction and the broader sonic ecology of emergency care, inviting participants to consider how authority, urgency, and care are organized acoustically. A concluding Q&A will open discussion around listening, ethics, and sonic ethnography. Brief attention will also be given to the ethical and aesthetic processes that informed both the fieldwork and the composition, including personal data protection, anonymization, and the responsibilities involved in making clinical sound environments audible beyond their original context.

Content Advisory: This presentation includes field recordings from an emergency department containing hospital machine sounds, alarms, medical voices, and clinical ambient sounds that some listeners may find distressing or triggering.

Read the Room: Acil Serviste Doktorların Uzmanlaşmış Dinleme Pratikleri
İdil Kocabozdoğan

Bu sunum, MİAM bünyesinde halen yürütülmekte olan bir yüksek lisans tezinin bir parçasıdır ve acil servislerde hekimlerin yetkin dinleme pratikleri ile klinik karar verme süreçlerini *ses üzerinden* incelemektedir. Sunum kısa bir sözlü giriş, *Read the Room-I* başlıklı işitsel makale (*audio paper*) için 15 dakikalık bir dinleme oturumu ve katılımcılarla gerçekleştirilecek açık bir tartışmadan oluşmaktadır. Araştırma, üç ay süresince Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin Acil servisinde yürütülen saha çalışması ve doktor görüşmelerine dayalı bir sonik etnografi projesidir. Alınan izinler çerçevesinde akustik çevre gözlemlenmiş, dinlenmiş ve kaydedilmiş, bunun yanı sıra görev yapan acil servis hekimleriyle görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Tüm bu malzemeler, tıbbî bilginin etkin dinleme yoluyla nasıl üretildiğini incelemek için temel oluşturmaktadır. Acil tıp, hekimlerin belirsizlik koşulları altında hastaları sürekli olarak sınıflandırdığı, önceliklendirdiği ve müdahale ettiği hızlı tempolu bir çalışma ortamıdır. Bu bağlamda dinleme eylemi pratik ve bedenselleşmiş bir uzmanlık biçimine dönüşür. Oskültasyon, vokal ipuçlarına yönelik dikkat, makine alarmları, monitör ritimleri, konuşmalar ve ortam ambiyansındaki değişimler aracılığıyla doktorlar hem insani hem de teknolojik sinyalleri aynı anda yorumlayabilmelerini sağlayan bağlamsal bir beceri geliştirir. Klinik yargı tek bir bilgi kaynağından değil, bu unsurlar arasındaki sürekli koordinasyondan doğar. Oturumun merkezindeki dinleme bölümü, anonimleştirilmiş saha kayıtlarından oluşan bir seçkiyle ortaya çıkan *Read the Room-I* adlı ses-anlatısını dinleyici ile buluşturur. Eser doktor-makine etkileşimi anlarına ve acil bakımın daha geniş sonik ekolojisine odaklanarak otorite, aciliyet ve bakımın akustik olarak nasıl örgütlendiğini düşünmeye davet eder. Sunum sonunda gerçekleştirilecek soru-cevap bölümünde dinleme, etik ve sonik etnografi üzerine tartışma açılacaktır. Ayrıca saha çalışmasını ve besteleme sürecini biçimlendiren etik ve estetik süreçlere; kişisel verilerin korunması, anonimleştirme ve klinik ses çevrelerini kendi bağlamlarının dışına taşıırken ortaya çıkan sorumluluklara da kısaca değinilecektir.

İçerik Uyarısı: Bu sunum, acil serviste yapılan saha kayıtlarını içermektedir. Bu kayıtlarda hastane cihazlarının sesleri, alarmlar, sağlık personelinin konuşmaları ve klinik ortam sesleri yer almaktadır; bu sesler bazı dinleyicilerde rahatsızlık hissi uyandırabilir veya tetikleyici etki yaratabilir.

Resistance with a View
Sevda Pınar Yıldız

Being a continuously regenerating metropolis through numerous urban renewal projects, İstanbul has become a city of noise, chaos and construction. In the shadow of vanishing sounds, tastes and textures replaced by gentrified streets, boulevards and residential complexes, some areas still find ways to resist this massive transformation. One of these urban projects targets the Gülsuyu-Gülensu neighborhood which has found its place in İstanbul's modern history. This study investigates the social and psychological dynamics of this resistance movement, such as, how the residents of the neighborhood find ways to protect their places, how they use the place for unity and resilience. As an insider researcher who has known this neighborhood throughout her life and has been a resident for nearly 10 years, I am inquiring the concepts of neighborliness, belonging and reproduction of an urban district through the perspectives of sensory ethnography and topobiography. In the light of the focused conversations done with the residents of Gülsuyu-Gülensu, I document the individual effects of a collective threat, the sensory

history of a neighborhood, and the memory of a resistance. This multimodal piece invites the spectators to listen to an urban neighborhood through the voice of its residents and have a view of that space through the ethnographer's eye, and aims for them to hear the actual sounds of a neighborhood that is striving to preserve itself against the ever-changing world.

Manzara Karşı

Sevda Pınar Yıldız

Her köşesinde başka bir kentsel dönüşüm projesiyle sürekli yeniden yapılanan bir metropole dönüşen İstanbul gürültünün, kaosun ve inşaatın şehri haline geldi. Kaybolan seslerin, tatların ve dokuların yerini soylulaştırılmış caddeler, sokaklar ve binalar alırken, bazı yerler bu değişime direnç göstermenin yolunu bulabiliyor. Şehrin tarihinde kendi yerini bulmuş toplu kentsel dönüşüm projelerinden biri de Gülsuyu-Gülensu mahalle kompleksi için önerilen proje. Bu çalışmanın konusu ise bu projeye karşı direnen mahallelinin direnişinin psikolojik ve sosyal dinamiklerini incelemek; mahallede yaşayan insanların mahallelerini korumak üzere başvurduğu yöntemlere ve mekanı direniş ve birlik oluşturmak için nasıl kullandıklarını ışık tutmak. Bu mahalleyi hayatı boyunca bilen ve yaklaşık 10 yıldır burada yaşayan bir araştırmacı olarak, "içeriden bir etnograf" konumumla; komşuluk, aidiyet ve yerin yeniden üretimi kavramlarını duysal etnografi ve topobiyografi metodlarının perspektifinden sorguluyorum. Mahalle sakinleriyle kendi mekanlarında gerçekleştirilen derinlemesine görüşmeler aracılığıyla; mahallenin duysal geçmişini, direnişin belleğini ve dönüşüm tehdidinin yarattığı psikolojik ve kolektif etkileri kayıt altına alıyorum. Bu multimodal çalışma seyirciyi, katılımcıların anlatılarıyla mahalleyi dinlemeye, etnografin lensinden mekanı izlemeye ve İstanbul'un kendi kimliğini korumaya çalışan bu özgün köşesindeki direnişin sesini duymaya davet ediyor.

16:00 @Sevgi Gönül Auditorium

KEYNOTE ADDRESS – SENEM PİRLER

Sonic Improvisation: A Playground for Inquiries

In this keynote presentation, I will share an overview of my practice and discuss my recent projects. My artistic process focuses on sonic improvisation as a research method and a way of playing with, and becoming entangled in, the multispecies and more-than-human world. This entanglement is often materialized in my work as audiovisual performances, spatial electroacoustic compositions, and multisensory installations.

Ses Doğaçlaması: Araştırmalar İçin Bir Oyun Alanı

Bu açılış konuşmasında, pratiğime genel bir bakış sunacak ve son projelerimi ele alacağım. Sanatsal sürecim hem bir araştırma yöntemi hem de çok türlü ve insan ötesi dünyayla oynamanın ve bu dünyaya karışmanın bir yolu olarak ses doğa lamasına odaklanıyor. Bu karışma, çalışmalarımda genellikle görsel-işitsel performanslar, mekânsal elektroakustik kompozisyonlar ve çok duysal enstalasyonlar olarak somutlaşıyor.

Senem Pirlar (she/her) is an artist, sonic improviser, and educator whose interdisciplinary practice encompasses sound art, performance, and installation. Born in Turkey, she studied classical piano at Hacettepe State Conservatory, earned her M.M. in Music Technology from NYU Steinhardt, and her Ph.D. in Electronic Arts from RPI. She has performed and exhibited internationally at venues including EMPAC, Carnegie Hall, The Kitchen, Southbank Centre, Akademie der K nste, and the LA Philharmonic. Her work

has been recognized by LMCC, Harvestworks, PACT Zollverein, and EMS Stockholm. Dr. Pirler joined the faculty of the University of Chicago in 2024.

Senem Pirler ses sanatı, performans ve enstalasyonu kapsayan disiplinlerarası bir pratiğe sahip sanatçı, ses doğaçlamacısı ve eğitimcidir. Türkiye'de doğan Pirler, Hacettepe Devlet Konservatuvarı'nda klasik piyano eğitimi aldı, NYU Steinhardt'tan Müzik Teknolojisi alanında yüksek lisans ve RPI'dan Elektronik Sanatlar alanında doktora derecesi kazandı. EMPAC, Carnegie Hall, The Kitchen, Southbank Centre, Akademie der Künste ve LA Philharmonic gibi uluslararası mekanlarda performans sergiledi ve sergiler açtı. Çalışmaları LMCC, Harvestworks, PACT Zollverein ve EMS Stockholm tarafından takdir edildi. Dr. Pirler, 2024 yılında Chicago Üniversitesi'nin öğretim kadrosuna katıldı.

17:00 DINNER @ Divan Arter

19:00 CONCERT 1 @Karbon: Spatial Patch I

***Moldscape* (2026), 7:59 minutes**

Beste Öztürk & Eşref Berk Türkoğlu

Moldscape is an electroacoustic composition designed and mixed in Ableton and Reaper, using SuperCollider-generated sounds, recorded soundscapes and found sounds. The piece explores the basic struggles of life in the third world and the attempt to break out of this vicious cycle. It traces the slow processes of decay, dispersal and reformation through sound. Originally designed in 3rd order ambisonics and later converted to octophonic format, the work places the listener inside a shifting sonic terrain of changing densities, distances, and textures.

Moldscape, SuperCollider'da üretilmiş sesler, alan kayıtları ve bulunmuş seslerle oluşturulmuş; Ableton ve Reaper'da kurgulanıp mikslenmiş bir elektroakustik eserdir. Eser, üçüncü dünyada yaşamın gündelik çıkmazlığını ve bu döngüden çıkma çabasını incelerken, ağır ağır gerçekleşen çözülme, dağılma ve yeniden biçimlenme süreçlerinin izini ses üzerinden sürer. Başta 3. derece *ambisonics* olarak tasarlanan eser, daha sonra oktofonic (sekiz kanallı) formata dönüştürülmüştür. Çalışma, dinleyiciyi değişen yoğunluklar, uzaklıklar ve dokulardan oluşan devingen bir sonik düzlemin içine konumlandırmaktadır.

***Nobody Listens to (Radio) Anymore* (2026), ~8 minutes**

Ceren Yaygın

Live Diffusion: Sair Sinan Kestelli

Nobody Listens to (Radio) Anymore, repositions terrestrial radio broadcasts as a live and unpredictable performative sound source. As radio signals shaped by local broadcasting conditions cease to be information carriers and transform into abstract sonic material through real-time processing, the act of listening itself is also interrogated. Within this flow, the bass emerges not so much as a fixed point of reference, but rather as an attempt to hold on to the act of listening. Gradually resolving with the radio signals, it transforms listening into a fragile balance that oscillates between what can be sustained and what gets lost. *Nobody Listens to (Radio) Anymore* transforms radio signals into unstable sonic

textures, questioning contemporary listening habits and proposing listening as an exploratory and critical act.

Artık Kimse (Radyo) Dinlemiyor, karasal radyo yayınlarını canlı ve belirlenemez performatif bir ses kaynağı olarak yeniden konumlandırır. Gerçek zamanlı işlemler aracılığıyla yerel yayın koşulları tarafından şekillenen radyo sinyalleri, bilgi taşıyıcısı olmaktan çıkarak soyut ses malzemesine dönüşürken, bu yolla dinleme eyleminin kendisi de sorgulanır. Bas, bu akış içinde sabit bir referans olmaktan çok, bir *dinlemeye tutunma* girişimi olarak ortaya çıkar; radyo sinyalleriyle yavaş yavaş çözülerek de *dinlemeyi "tutulabilen"* ile *"kayıp giden"* arasında salınan kırılğan bir dengeye dönüştürür. Artık Kimse (Radyo) Dinlemiyor, radyo sinyallerini kararsız ses dokularına dönüştürerek çağdaş dinleme alışkanlıklarını sorgularken, *dinlemeyi* ise keşifçi ve eleştirel bir eylem olarak yeniden tanımlar.

Crumb Salad (2026), 6 minutes
Ezgi Türkeli

This live performance explores the sonic qualities and plasticity of consonants and vowels, questioning how meaning emerges and dissolves within language.

Bu canlı performans, ünsüz ve ünlülerin sonik özelliklerini ve esnekliğini araştırırken, dilde anlamın nasıl kurulduğunu ve çözüldüğünü sorgulamaktadır.

Fecote (2026), 4:51 minutes
Selçuk Canberk Dağtekin

Fecote is an electroacoustic work exploring improvisation between human intention and algorithmic mediation. It combines pre-existing materials, AI-assisted transformation, and live response. Works by Sungji Hong, Bryan Charles Wilson, and Enrique Crespo were processed using DDSP, focusing on timbral reshaping while preserving gesture. An improvised bass guitar layer interacts with these sounds, split into minimally processed and heavily transformed signals. This contrast highlights tension between physical presence and digital abstraction. The piece treats AI as a collaborator extending instrumental expression.

Fecote doğaçlamayı, insan iradesi ile algoritmik süreçler arasındaki etkileşim üzerinden inceleyen elektroakustik bir eserdir. Eser, önceden var olan müzikal materyaller, yapay zekâ destekli dönüşüm ve canlı tepki süreçlerini bir araya getirir. Sungji Hong, Bryan Charles Wilson ve Enrique Crespo'ya ait kayıtlar DDSP aracılığıyla işlenmiş; bu süreçte jestsel özellikler korunurken, tınsal yapı ise yeniden biçimlendirilmiştir. Doğaçlama bas gitar katmanı, bu dönüştürülmüş seslerle etkileşime girer ve biri minimal işlem görmüş, diğeri ise yoğun biçimde işlenmiş iki ayrı sinyal hattına ayrılır. Bu ikilik, fiziksel varlık ile dijital soyutlama arasındaki gerilimi öne çıkarır. Eser, yapay zekâyı müzikal ifade olanaklarını genişleten bir çalışma ortağı olarak konumlandırır.

In Side Out (2026), ~ 6 minutes
Sabina Khujaeva Abay & Sair Sinan Kestelli
Performed by Sabina Khujaeva Abay (piano), Sair Sinan Kestelli, Ceren Yaygın (live electronics)

Centering on the multidimensionality of spatial audio, *In Side Out* is a co-composition for piano and live electronics that explores the interaction of the spectral, spatial, and generative properties of acoustic and

electronic signals and the relationality between composers, performers, luthiers and sound engineers who generate, process and diffuse these signals. Using custom tools developed during the collaborative composition and live performance processes, the work blends fixed and notated structures with improvisational and interaction-based processes.

In Side Out, uzamsal sesi merkeze alarak akustik ve elektronik olarak üretilen sinyallerin üretim sürecinde yer alan besteciler, icracılar, çalgı yapımcıları ve ses mühendisleri arasındaki ilişkiselliği ve bu sinyallerin spektral, yayılımsal ve üretimsel özellikleri arasındaki etkileşimi araştıran, piyano ve canlı elektronikler için yazılmış bir ortak bestedir. Ortak besteleme ve canlı performans süreçlerinde geliştirilen özel araçlar aracılığıyla, sabit ve notaya dökülmüş yapıları doğaçlama ve etkileşime dayalı süreçlerle harmanlar.

Beton Çiçek Açtı (2026), 5'50"
Oğuz Kılınç

This work explores a speculative sonic future where urban environments have transitioned into a post-human state. Inspired by a dream of a city overtaken by lush vegetation and birds, the composition investigates the sonic memory of architecture in the absence of its inhabitants. By using synthesized bird calls embedded within organic foley (leaves, wind, rattles) recorded in urban parks, the work highlights the artificiality of our current relationship with the natural world.

The work follows a non-linear temporal structure, moving from a singular, fragile point-source to sudden, high-impact walls of sound that simulate a catastrophic environmental shift. The composition concludes with the fading, echoed remnants of human speech, signifying a final transition into a purely ecological sonic space.

Bu çalışma, kentsel alanların insan sonrası bir "yeniden yabanılaşıma" sürecine girdiği spekülâtif bir geleceği ele almaktadır. Gür bir bitki örtüsü ve kuşların istilasına uğramış bir şehre dair bir rüyadan esinlenen kompozisyon, içinde yaşayan öznelere/sakinlerinin yok olduğu bir ortamda mimarinin "sonik hafızasını" sorgulamaktadır. Kent parklarındaki (kaynağı yapraklar, rüzgar, tıkırtılar vb. olan) organik *foleyi* oluşturan seslerin kayıtları ile sentezlenmiş kuş seslerini bir arada kullanarak, doğayla olan güncel ilişkimizin yapaylığına dikkat çekmektedir.

Tekil ve kırılğan bir noktasal ses kaynağından yola çıkıp, yıkıcı bir çevresel dönüşümü simgeleyen ani ve yüksek etkili ses duvarlarına doğru evrilen eser doğrusal olmayan bir yapıdadır. Kompozisyon, giderek silikleşen ve yankılanan insan konuşmalarından geride bıraktığı -bütünüyle ekolojik bir sonik mekâna nihai bir geçişi temsil eden- ses kalıntılarıyla sona erer.

Playing on the Edge (2026), ~ 8 minutes
Metehan Köktürk
Performed by Metehan Köktürk (electronics) and Muharrem Esen (live diffusion)

Construction irons are familiar materials for those who spent their childhood wandering around the streets, nooks and crannies of the neighborhood, defining their playground outside the lifecycle of grown-ups. On an abandoned, unfinished edge of the coast, irons sprouting from concrete resembled an instrument that defined its sonic nature in its own way. What was missing was a disturbance to set this

static system in motion. A barely balanced dance on uncanny irons turned into a dangerous street game and a sonic performance to be played on this construction site. An “edge” can be defined as a point-of-escape, in the case that social structures are a bit problematic for wandering around. *Playing on the Edge* is a sonic call to the empty edges and corners of life, untouched by urbanisation. Without grown-ups, the space belongs to children, playing their own realities around.

Çocukluğunu mahallenin sokaklarında, kuytu köşelerinde gezinerek geçirenler, oyun alanını yetişkin yaşam döngüsünün dışında tanımlayanlar için tanıdık bir malzemedir inşaat demirleri. Sahil kenarının terkedilip tamamlanmamış bir ucunda betondan filizlenen demir çubuklar, kendine özgü ses dünyasını tanımlayan bir enstrümanı andırırdı. Eksik olan, bu statik sistemi harekete geçirecek bir rahatsızlıktı. Tekinsiz demirlerin üzerinde, bıçak sırtı bir dengeyle yapılan bir dans, şantiyede oynanacak tehlikeli bir sokak oyununa ve işitsel bir performansa dönüştü. Sosyal yapıların etrafta dolaşmayı sorunlu hale getirdiği hallerde “kenar” bir kaçış noktası olarak tanımlanabilir. *Playing on the Edge* hayatın kentleşme tarafından dokunulmamış boş kenarlarına ve köşelerine işitsel bir çağrıdır. Yetişkinler olmadığında, mekân kendi gerçekliklerini oyunlarıyla kuran çocuklara aittir.

Quantized (2026), 8 minutes

Hakan Kurşun

Performed by Miray Eslek and Ece Gülensoy (clarinets), and Hakan Kurşun (Guitar, Computer)

The performance is about the borders of perception. It is structured in two parts. Part one is about welcoming and part two is about thoughts. The composition *Like A Dream* is written by Miray Eslek and Ece Gülensoy. The composition *Quantized* is written by Hakan Kurşun who also designed the performance.

Quantized performansı algının sınırları hakkındadır. İki bölümden oluşur: Birinci bölüm karşılama, ikinci bölüm ise düşünceler üzerinedir. *Like A Dream* başlıklı eser Miray Eslek ve Ece Gülensoy tarafından bestelenmiştir. *Quantized* isimli kompozisyon ise performansın tasarımını da üstlenen Hakan Kurşun tarafından yazılmıştır.

DAY 2 – SATURDAY, MAY 9TH

11.15AM @Sevgi Gönül Auditorium

Network Music Performance (NMP) Workshop – Serkan Sevilgen

This hands-on workshop introduces participants to network music performance using Remote OSC, an open-source server/client system for real-time musical collaboration over the internet. Remote OSC manages data traffic between performers and a host computer, eliminating the need to configure routers, static IPs, or port forwarding —making network music accessible to a broad range of practitioners.

Remote OSC is platform-agnostic: it works with any music software or programming environment that supports OSC messages, including SuperCollider, Max/MSP, Pure Data, Csound, Reaper, and Ableton Live (with an add-on such as Connection Kit for OSC support). Performers can connect using diverse

interfaces —from live coding environments and custom OSC controllers to hardware sensors and web browsers.

In this workshop, participants will:

- Install the Remote OSC client and connect to a shared server
- Learn how to route OSC data between their music software and the network
- Collaboratively perform a short networked piece

No prior experience with network music is required, though familiarity with at least one OSC-capable music environment is recommended. Participants should bring a laptop with their preferred music software installed.

The workshop opens practical pathways for distributed concerts, telematic ensembles, remote rehearsals, interactive installations, and audio-visual performances —contexts where performers and audiences may occupy different physical spaces.

Ağ Üzerinden Müzik Performansı (NMP) Atölyesi

Bu uygulamalı atölye, internet üzerinden gerçek zamanlı müzikal işbirliği için açık kaynaklı bir sunucu/istemci sistemi olan Remote OSC'yi kullanarak katılımcıları ağ üzerinden müzik performansı ile tanıştırıyor. Remote OSC, icracılar ve ana bilgisayar arasındaki veri trafiğini yöneterek yönlendiricileri (*router*), statik IP'leri veya bağlantı noktası yönlendirmeyi (*port forwarding*) yapılandırma ihtiyacını ortadan kaldırır ve böylece ağ üzerinden müziği geniş bir uygulayıcı yelpazesi için erişilebilir hale getirir.

Remote OSC platformdan bağımsızdır: SuperCollider, Max/MSP, Pure Data, Csound, Reaper ve Ableton Live (OSC desteği için Connection Kit gibi bir eklentiyle birlikte) dahil olmak üzere OSC mesajlarını destekleyen her türlü müzik yazılımı ve programlama ortamıyla çalışır. İracılar canlı kodlama (*live coding*) ortamları ve özel OSC kontrolörlerinden donanım sensörleri ve web tarayıcılarına kadar çok çeşitli arayüzler kullanarak bağlanabilirler.

Bu atölyede katılımcılar;

- Remote OSC istemcisini kuracak ve paylaşılan bir sunucuya bağlanacak,
- Müzik yazılımları ile ağ arasında OSC verilerini nasıl yönlendireceklerini öğrenecek,
- Ağ üzerinden kısa bir eseri ortaklaşa icra edecekler.

Ağ üzerinden müzik konusunda önceden deneyim sahibi olmak gerekmemektedir, ancak OSC destekli en az bir müzik ortamına aşina olunması önerilir. Katılımcıların, tercih ettikleri müzik yazılımının kurulu olduğu bir dizüstü bilgisayar getirmeleri gerekmektedir.

Atölye; dağıtık konserler, telematik topluluklar, uzaktan provalar, etkileşimli enstalasyonlar ve görsel-işitsel performanslar gibi performansçıların ve izleyicilerin çok çeşitli fiziksel alanlarda bulunabildiği bağlamlara yönelik uygulanabilir yollar sunmaktadır.

12:30 @Arter Sound Gallery (-3 level foyer)
Sonic Meditation – MİAM Practice-based Research Lab
The World Wide Tuning Meditation (2007) by Pauline Oliveros
(Open to participation by all)

Begin by taking a deep breath and letting it all the way out with air sound.
Listening with your mind's ear for a tone.
On the next breath using any vowel sound, sing the tone that you have silently perceived on one comfortable breath.
Listen to the whole field of sound the group is making.
Select a voice distant from you and tune as exactly as possible to the tone you are hearing from that voice.
Listen again to the whole field of sound the group is making.
Contribute by singing a new tone that no one else is singing.
Continue by listening then singing a tone of your own or tuning to the tone of another voice alternately.

Commentary:
Always keep the same tone for any single breath. Change to a new tone on another breath.
Listen for distant partners for tuning.
Sound your new tone so that it may be heard distantly.
Communicate with as many different voices as possible.

Sing warmly!
Pauline Oliveros

Sonic Meditation – MİAM Practice-based Research Lab (Open to participation by all)
The World Wide Tuning Meditation (2007) by Pauline Oliveros

Derin bir nefes alarak başlayın ve nefesinizi sonuna kadar ve hava sesini duyacak şekilde verin.
Zihninizin kulağıyla dinleyerek sesin tonunu duymaya çalışın.
Sessizce algıladığınız tonu, bir sonraki nefesinizde herhangi bir ünlü ses kullanarak, tek ve rahat bir nefes ile söyleyin.
Grubun oluşturduğu tüm ses alanını dinleyin.
Sizden uzaktaki bir sesi seçin ve o seste duyduğunuz tona mümkün olduğunca uyumlu hale gelin.
Grubun oluşturduğu tüm ses alanını yeniden dinleyin.
Kimsenin söylemediği yeni bir ton söyleyerek katkıda bulunun.
Kendi belirlediğiniz tonu söyleyerek ya da başka bir sesin tonuna uyumlanarak sırayla dinlemeye ve söylemeye devam edin.

Açıklama:
Her bir nefes boyunca aynı tonu koruyun. Yeni bir tona başka bir nefeste geçin.
Uyumlanacağınız tonu seçmek için uzaktaki sesleri dinlemeye yönelin.
Yeni tonunuzu da yine uzaktan duyulabilecek şekilde çıkarın.
Mümkün olduğunca farklı seslerle iletişim kurun.

İçten ve sıcak söyleyin!
Pauline Oliveros

Pauline Oliveros (1932) was a composer, performer, author and philosopher. She pioneered Deep Listening, an aesthetic based upon principles of improvisation, electronic music, ritual, teaching and meditation designed to inspire both trained and untrained performers to practice the art of listening and responding to environmental conditions in solo and ensemble situations.

Pauline Oliveros (1932), bir besteci, icracı, yazar ve filozoftu. Oliveros doğaçlama, elektronik müzik, ritüel, eğitim ve meditasyon ilkelerine dayanan bir estetik yaklaşım olan Deep Listening'in öncüsüdür. Bu yaklaşım, hem eğitilmiş hem de eğitimsiz icracıları, solo ve topluluk ortamlarında çevresel koşulları dinleme ve onlara yanıt verme sanatını uygulamaya teşvik etmek üzere tasarlanmıştır.

13:00 @Sevgi Gönül Auditorium

Panel 4 – Sound, Space, and Interdisciplinary Practice

In Side Out: Potential of Spatial Audio as a Catalyst for Interaction between Different Processes in Music

Taylan Özdemir, Sabina Khujueva Abay, Sair Sinan Kestelli, Ceren Yaygın, Ayşe Yörükoğlu

In Side Out explores the potential of spatial audio to act as a catalyst for interaction between different processes such as co-composition of music for acoustic instruments and live electronics for spatial audio, performance of the composition, digital lutherie, live sound reinforcement and spatial audio recording and mixing. The panel will give details about the project, present and discuss its current outputs and evaluate the potential of similar collaborative, interdisciplinary research projects centred around spatial audio.

In Side Out uzamsal sesin akustik enstrümanlar ile canlı elektronikler için ortak besteler yapılması, bu bestelerin icrası, çalgı yapımı, canlı ses, uzamsal ses kaydı ve miksajı gibi farklı süreçler arasındaki etkileşimi araştırmada bir katalizör olarak potansiyelini araştıran katılımcı bir projedir. Panelde proje hakkında detaylar paylaşılacak, projenin mevcut çıktıları sunulup tartışılacak ve uzamsal ses etrafında şekillenecek, iş birliğine dayalı ve disiplinlerarası benzer projelerin potansiyeli değerlendirilecektir.

Sound Installation Art: Categorization and Challenges in Documentation

Ayşe Yörükoğlu

This presentation examines the spatialization of sound in contemporary installation art and addresses the methodological challenges of documenting and archiving spatial sonic works presented in a predefined time frame. Sound installation art is a spatial, temporal, and an immersive art form that includes audience participation. The audience's physical presence, movement, and body in the exhibition space shape the meaning of the works of art. The first part of the presentation analyzes selected sound installations and tries to draw a map of the different techniques of sound spatialization in installations by looking into the systems and design strategies utilized by the artists. Focusing closely on the audio technologies and positioning of sound sources in the space which can affect the audience behavior while experiencing the artwork. The second part of this presentation foregrounds the critical role of archival work and recording practices for sound installations and the possibility to use spatial audio technologies to preserve such work in a more faithful way.

Ses Enstalasyon Sanatı Sınıflandırması ve Dökümantasyon Problemleri

Ayşe Yörükoğlu

Bu sunum, enstalasyon sanatında sesin mekânsallaştırılmasını incelemekte ve belirli bir zaman diliminde sunulan mekânsal işitsel yapıtların belgelenmesi ve arşivlenmesindeki metodolojik zorlukları ele almaktadır. Ses enstalasyon sanatı; izleyici katılımını da içeren mekânsal, zamansal ve seyirciyi içine alan bir sanat formudur. İzleyicinin sergi alanındaki fiziksel varlığı, hareketi ve bedeni sanat eserinin anlamını şekillendirir. Sunumun ilk bölümünde, seçilen ses enstalasyonları analiz edilerek sanatçıların kullandığı sistemler ve tasarım stratejileri üzerinden, enstalasyonlardaki farklı ses mekânsallaştırma tekniklerinin bir haritası çıkarılacaktır. Bu bölümde, sanat eserini deneyimleme sürecinde izleyici davranışını etkileyebilecek ses teknolojilerine ve ses kaynaklarının mekândaki konumlandırılmasına yakından odaklanılmaktadır. Sunumun ikinci bölümü, ses enstalasyonları için

arşivleme çalışmalarının ve kayıt pratiklerinin kritik rolünü ve eserleri dökümantе etmek için mekânsal ses teknolojilerini kullanma olasılığını ön plana çıkarmaktadır.

14:00 LUNCH @ Divan Arter

15:15 @Sevgi Gönül Auditorium

Panel 5 – Intermediality in Sound, Image and Performance

***Esploratori dell'infinito* as a paradigmatic case of intermedial theatre-making grounded in a research-through-practice approach**

Mirko Ettore D'Agostino and Armando Rotondi

The audiovisual paper examines the artistic project *Esploratori dell'Infinito* as a paradigmatic case of intermedial theatre grounded in a research-through-practice methodology, in which sound, music, voice, text, and scenic space operate on an equal ontological and functional footing. Rather than a narrative transposition or the layering of heterogeneous media onto a pre-existing dramaturgical framework, the work is conceived as a perceptual device whose dramaturgy arises from the dynamic interplay of multiple semiotic systems. Central is the role of sound and music, not as a decorative or illustrative layer but as autonomous dramaturgical material capable of producing space, meaning, and imagination. Drawing on practices of musique concrète, soundscape composition, electroacoustic processing, and the live performance of acousmatic music, the project fosters a form of embodied listening that transforms the spectator into a co-author of the performative event. The audiovisual paper situates this process within current theories of intermedial adaptation, listening modes, and sonic spaces, arguing that *Esploratori dell'Infinito* advances a counter-model to linear production logics and proposes an operative framework for genuinely integrated sonic dramaturgy. Click on this [link](#) to get access to the English translation of *Esploratori dell'Infinito*'s full script.

Uygulama Yoluyla Araştırma Yaklaşımına Dayalı Paradigmatik Bir Medyalararası Tiyatro Yapımı Örneği Olarak *Esploratori dell'Infinito*

Mirko Ettore D'Agostino and Armando Rotondi

Bu işitsel-görsel bildiri; ses, müzik, insan sesi, metin ve sahnesel mekânın eşit ontolojik ve işlevsel bir zeminde iş gördüğü “uygulama yoluyla araştırma” (*research-through-practice*) metodolojisine dayalı medyalararası (*intermedial*) tiyatronun paradigmatic bir örneği olarak *Esploratori dell'Infinito* sanat projesini incelemektedir. Çalışma, anlatısal bir aktarım veya önceden var olan dramaturjik bir çerçeve üzerine heterojen medyanın katmanlanmasından ziyade, dramaturjisi çoklu göstergesel sistemlerin dinamik etkileşiminden doğan bir algısal aygıt olarak tasarlanmıştır.

Projenin merkezinde ses ve müziğin; dekoratif veya illüstratif bir katman olarak değil, mekân, anlam ve imgelem üretme kapasitesine sahip özerk dramaturjik materyaller olarak üstlendiği rol yer almaktadır. *Musique concrète* pratiklerinden, ses peyzajı (*soundscape*) kompozisyonundan, elektroakustik işlemeden ve akusmatik müziğin canlı performansından yararlanan proje, izleyiciyi performansın ortak yazarına dönüştüren bir bedenselleştirilmiş dinleme biçimini teşvik eder.

Bu işitsel-görsel bildiri; söz konusu süreci güncel aramedyatik uyarılama, dinleme biçimleri ve sonik mekân teorileri içinde konumlandırarak, *Esploratori dell'Infinito*'nun doğrusal üretim mantıklarına karşı bir model geliştirdiğini ve gerçek anlamda bütünleşik bir sonik dramaturji için işlevsel bir çerçeve sunduğunu savunmaktadır.

An Angel as a Flame of Fire **Antonino Chiaramonte**

An Angel as a Flame of Fire is an intermedial audiovisual composition that pays heartfelt homage to Andrej Tarkovskij. In addition to original footage and sounds, the author integrated several media sources into the compositional process, including remastered shots from Tarkovskij's films. This audiovisual composition explores the concept of "Intermedial Interference", a novel contribution by the author to audiovisual studies and practice, defined as "the perceptual phenomenon that arises from the interaction of different media features within the intermedial space". Intermedial interference was introduced in his PhD practice-based research and recently discussed in his paper "Intermedial Interference in Electroacoustic Audiovisual Composition: Theoretical and Practical Explorations in Combining Sound and Moving Image", published by Organised Sound.

An Angel as a Flame of Fire adlı eser Andrej Tarkovski'ye içten bir saygı duruşunda bulunan medyalararası (intermedial) bir görsel-ışitsel yapıttır. Yazar, orijinal görüntü ve seslerin yanı sıra, Tarkovski'nin filmlerinden alınıp yeniden işlenmiş sahneler de dahil olmak üzere pek çok medya kaynağını besteleme sürecinin bir parçası haline getirmiştir. Bu eser, yazarın görsel-ışitsel araştırma ve uygulama alanlarına getirdiği yepyeni bir kavram olan ve "farklı medya özelliklerinin etkileşimi sonucunda ortaya çıkan algısal bir fenomen" olarak tanımlanan "medyalararası müdahale"yi araştırmaktadır. Medyalararası müdahale kavramı, yazarın uygulama temelli bir araştırma olan doktora tezinde ilk kez ortaya atılmış, yakın bir tarihte de, yine yazarın *Organised Sound* dergisinde yayımlanan "*Elektronik Sesli ve Görüntülü Yapımda İntermediyal Müdahale: Ses ve Hareketli Görüntülerin Birleştirilmesine Dair Kuramsal ve Pratik Araştırmalar*" adlı makalesinde tartışmaya açılmıştır.

17:00 CONCERT 2 @Karbon: Reminiscences and Rumours

Recent Music for Violin and Viola with Mark Menzies

Violin, Viola, Piano (all works) performed by Mark Menzies

*We would like to offer a special thank you to Özcan Ulucan for his generous support of this event.
Bu etkinliğe verdiği cömert destekten dolayı Özcan Ulucan'a özel teşekkürlerimizi sunmak isteriz.*

Performer-composer **Mark Menzies** has established a worldwide reputation as a violist and violinist. He has been described in the Los Angeles Times as an "extraordinary musician" and a "riveting violinist." His career as a viola and violin virtuoso, chamber musician, conductor and advocate of contemporary music has seen performances in Europe, Brazil, Mexico, Australia, Japan, New Zealand, and across the United States, including a series of appearances at New York's Carnegie Hall. He has worked with some of the most significant composers of recent times, including Sofia Gubaidulina, Elliot Carter, Brian Ferneyhough, Peter Maxwell Davies, Louis Andreissen, Christian Wolff, and many more. Menzies has a considerable reputation as a chamber music performer. In addition to being a member of the Formalist Quartet as violinist and violist, there are chamber music recordings featuring Menzies, including *Process* and

Passion; a Pogus label release of chamber music by Roger Reynolds; and the world-premiere recording of ...*above earth's shadow*, a chamber-scale violin concerto by Michael Finnissy that was released on vinyl in 2013. Menzies is currently Professor of Music and Head of Performance at the University of Canterbury, and previously worked as Professor of Music at the California Institute of the Arts.

İcracı-besteci Mark Menzies, viyolacı ve kemancı olarak dünya çapında bir üne sahip. Los Angeles Times'da "olağanüstü bir müzisyen" ve "büyülü bir kemancı" olarak tanımlandı. Viyola ve keman virtüözü, oda müzisyeni, orkestra şefi ve çağdaş müziğin savunucusu olarak kariyeri boyunca Avrupa, Brezilya, Meksika, Avustralya, Japonya, Yeni Zelanda ve Amerika Birleşik Devletleri'nin dört bir yanında ve New York'taki Carnegie Hall'da bir dizi performans sergiledi. Sofia Gubaidulina, Elliott Carter, Brian Ferneyhough, Peter Maxwell Davies, Louis Andreissen, Christian Wolff ve daha birçok önemli besteciyle çalıştı. Menzies, oda müziği icracısı olarak da önemli bir üne sahip. Formalist Quartet'in kemancı ve viyolacı üyesi olmasının yanı sıra, Menzies'in yer aldığı oda müziği kayıtları da vardır. Process and Passion; Roger Reynolds'ın Pogus etiketiyle yayınlanan oda müziği eserleri ve 2013'te plak olarak yayınlanan Michael Finnissy'nin oda müziği ölçeğindeki keman konçertosu "...above earth's shadow"un dünya prömiyer kaydı bunlar arasındadır. Menzies şu anda Canterbury Üniversitesi'nde Müzik Profesörü ve Performans Bölümü Başkanı olarak görev yapmaktadır ve daha önce California Sanat Enstitüsü'nde Müzik Profesörü olarak çalışmıştır.

Concert Program

Memory (2009), 3'

Chen Yi

Chen Yi wrote Memory, a plaintive work for solo violin, as a tribute to her teacher, Professor Lin Yaoji, following his passing in 2009. In the program notes, the composer speaks to her mentor: "I wish you could hear the tune in my Memory, which sounds like my painful cry out of your name in our Cantonese dialect. I expressed my deep sorrow in the music, to remember your fatherly mentorship. Your meaningful smile will always be with us encouragingly." This 2019 performance features violinist Patrick Yim at Chung Chi College Chapel, CUHK in Hong Kong.

Chen Yi, solo keman için hüznü bir eser olan *Bellek*'i 2009 yılında vefat eden hocası Profesör Lin Yaoji'ye bir saygı duruşu olarak yazdı. Besteci, program notlarında hocasına şöyle sesleniyor: "*Bellek*'teki melodiyi duyabilmenizi dilerdim; bu melodi, sizin adınızı Kantonca lehçemizle acı içinde haykırışıma benziyor. Babacan rehberliğinizi hatırlamak için müziğimde derin üzüntümü ifade ettim. Anlam dolu gülümsemeniz hep yanımızda olacak ve bize güç verecek." 2019'daki bu performans, Hong Kong'da bulunan Chung Chi Koleji Şapeli'nde kemancı Patrick Yim tarafından gerçekleştirildi.

Time's Echo (2026), 8'

Mathew Solomon

Electronics performed by Mathew Solomon

Time's Echo draws inspiration from Jeremy Eichler's 2023 book of the same name —a meditation on music's power to capture memory and memorialize a moment in time. This work centers on a Jewish klezmer melody, featuring modalities similar to Hicâz and Nikriz makams. The melody is, at first, fragmented and opaque. A klezmer hora dance emerges as a lilting, asymmetric waltz. The full melody is

finally heard in unambiguous terms as the violist performs a call-and-response canon with itself in the style of a klezmer *nign*. With each repeat, the responses grow increasingly impassioned until the soloist is overtaken in a calamitous swell.

Müziğin hafızayı yakalama ve zamanın belli bir anını anıtlştırma gücü üzerine bir meditasyon olan *Time's Echo*, ilhamını Jeremy Eichler'in 2023 tarihli aynı adlı kitabından alıyor: Bu eser, Hicâz ve Nikriz makamlarına benzer modaliteler içeren bir Yahudi klezmer melodisi etrafında şekillenir. Melodi başlangıçta parçalı ve kapalıdır. Ardından kıvrak ve aksak bir vals biçiminde bir klezmer hora dansı gelir. Viyolacının kendi kendine bir soru-cevap formunda icra ettiği, klezmer *nign*'i tarzındaki kanon ile birlikte niyahet melodinin bütünü tüm açıklığıyla duyulur hale gelir. Cevaplar her bir tekrarda giderek daha tutkulu bir hal alır, ta ki solist bu dehşetli yükseliş içinde tamamen kuşatılana dek..

***Ushuaia sketches* (2020), 8'**

Ihlara McIndoe

Ushuaia Sketches was composed as part of the Antarctic Heritage Trust Inspiring Explorers Expedition 2020 and is based on field recordings from the composer's time in Antarctica.

Ushuaia Sketches, Antarktika Miras Vakfı'nın *İlham Veren Kaşifler Seferi 2020*'nin bir parçası olarak bestelenmiştir ve bestecinin Antarktika'da geçirdiği zamana ait saha kayıtlarına dayanmaktadır.

***Vox Cocyti* (2026), ca. 7'32"**

Sude Ergen

Vox Cocyti (2026), written for solo viola and fixed media, was composed for the Sonified event and dedicated to Mark Menzies. It establishes an interaction between the acoustic sound of the viola and electronically processed sound layers. The fixed media incorporates processed contrabass recordings, forming a sonic field that unfolds in dialogue with the viola. Spatialized through a 12-channel diffusion system, the electronic layer expands into the performance space, creating an immersive listening environment. The title, derived from Greek, refers to the mythological river Cocytus, evoking a dark and atmospheric sonic landscape.

Solo viyola ve sabit medya için yazılan *Vox Cocyti* (2026), Sonified etkinliği için bestelenmiş ve Mark Menzies'e ithaf edilmiştir. Eserde, viyolanın akustik sesi ile elektronik ortamda işlenmiş ve dönüştürülmüş ses katmanları arasında bir karşılaşma kurulmaktadır. Sabit medya bölümünde yer alan işlenmiş kontrbas kayıtları, viyola ile diyalog hâlinde ilerleyen bir ses alanı oluşturur. 12 kanallı difüzyon sistemi aracılığıyla mekâna yayılan bu yapı, dinleyici için sürükleyici bir deneyim yaratır. Eserin Yunanca kökenli başlığı, mitolojik Kokytos nehrine gönderme yaparak karanlık ve atmosferik bir ses dünyasını çağırıştırır.

***exercising caprice in amongst the shadows* (2026), 6'**

Mark Menzies

"exercising caprice in amongst the shadows" is a contribution to the virtuosic solo violin 'caprice' (showpiece) genre, a repertoire that loomed large in the early part of my career. More recent (re)inventions of the idea, for instance Berio's *Sequenzas*, I still find as fascinating inspiration 'from the

near past': references to this recent repertoire are dotted through my solo. It has been the significant interactions I have had with Sofia Gubaidulina that informs the title: she asserted (and I summarize in my own words) that (her) use of 1/4 tones were an exploration of the 'shadows' of modern living; utilizing merely chromatic pitch relationships suggested priorities of earlier times. So, my 'caprice' is a study of 1/4 tone-ridden shadows, with noise effects and other 'borderlands' techniques in addition. The music contained in the contrasting 'bright lights' is a potential game of recognition I invite you to ponder and enjoy.

"exercising caprice in amongst the shadows", kariyerimin başlarında önemli bir yere sahip olan virtüöz solo keman kapris (şov parçası) türüne bir katkıdır. Bu fikrin daha güncel yeni (yeniden) icatları, örneğin Berio'nun Sequenzaları, hala 'yakın geçmişten' büyüleyici bir ilham kaynağı olarak görüyorum: bu yeni repertuvaya yapılan göndermeler solo eserimin çeşitli yerlerine serpiştirilmiştir. Başlığı şekillendiren şey, Sofia Gubaidulina ile olan önemli etkileşimlerimdir: kendisi (ve kendi kelimelerimle özetliyorum) 1/4 ton kullanımının modern yaşamın 'gölgelerini' keşfetmek olduğunu; yalnızca kromatik perde ilişkilerinin kullanılmasının ise önceki zamanların önceliklerini gösterdiğini iddia etti. Dolayısıyla, benim 'kaprisim', gürültü efektleri ve diğer 'sınır bölgeleri' teknikleriyle birlikte, 1/4 tonlarla dolu gölgelerin bir incelemesidir. Zıt 'parlak ışıklar'da yer alan müzik, üzerinde düşünmenizi ve keyif almanızı davet ettiğim potansiyel bir tanıma oyunudur.

***VioloscFollow* (2026), ca. 7'**

Manolis Ekmektsoglou

VioloscFollow, explores the relationship between a solo viola and an evolving electronic environment. It unfolds in three sections. In the first part, the performer plays alone, without fixed or live electronics. The viola sound is captured and diffused across twelve loudspeakers, with its spatial distribution shaped by the pitch material. The second part introduces fixed media based on oscillators closely coordinated with the performer. In the final section, "Creative Audition," live processing enters. The performer improvises for about one and a half minutes, interacting with the electronics while exploring variations in bow position, pressure, dynamics, and glissandi.

VioloscFollow, solo viyola ile dönüşen bir elektronik ortam arasındaki ilişkiyi inceler. Eser üç bölümden oluşur. İlk bölümde icracı, sabit ya da canlı elektronik olmadan tek başına çalar. Viyolanın sesi yakalanarak on iki hoparlöre dağıtılır; mekânsal dağılım, kullanılan ses perde malzemesi tarafından belirlenir. İkinci bölümde icracıyla yakın biçimde eşzamanlı olarak ilerleyen osilatör temelli sabit elektronikler devreye girer. Son bölüm "Creative Audition"da canlı işleme başlar. İcracı yaklaşık bir buçuk dakika boyunca elektroniklerle etkileşime girerek, yay konumu, basıncı, dinamikler ve glissando çeşitlerini keşfettiği bir doğaçlama yapar.

***Cosmic rumours* (2026), 6'**

Mark Menzies

Cosmic rumours for piano began life as a piece for celeste, inspired by the wonderful instrument owned by the Christchurch Symphony Orchestra for who I was creating a series of dance arrangements in 2019 that included an elaborate part for that instrument. The piece I started at that time, called celestial rumours, remained unfinished until I was asked to play a celeste part with that orchestra earlier this year. Using that opportunity to trial the now completed composition on the instrument, I then realized it would

also work well as a piano piece, exploiting its upper register. The piece is constructed like sprouting rumours, and as rumours function, they return, often significantly and perhaps mysteriously, transformed.

Piyano için yazdığım "Kozmik Söylentiler" adlı eser, 2019 yılında Christchurch Senfoni Orkestrası için hazırladığım ve o orkestranın sahip olduğu muhteşem bir enstrüman olan çelestadan ilham alarak ortaya çıktı. O dönemde başladığım ve "Göksel Söylentiler" adını verdiğim eser, bu yılın başlarında orkestrayla çelesta çalmam isteninceye kadar tamamlanmamıştı. Bu fırsatı kullanarak, güncel olarak tamamlanmış olan eseri bu enstrümanda denedikten sonra, üst perdesini kullanarak piyano için de iyi bir eser olacağını fark ettim. Eser, filizlenen söylentiler gibi kurgulanmıştır ve söylentiler işlev gördükçe, genellikle önemli ve belki de gizemli bir şekilde dönüşerek geri dönerler.

An Auscultation of Reminiscence (2020-21), 11'
Reuben de Lautour

This is part of a series of works where I used the idea of auscultation (the practice of listening to the sounds of a patient's body in order to reach a diagnosis) as a metaphor for a sonic exploration of a particular phenomenon or concept; in this case, memory. Melodic fragments and explosive gestures performed on the viola are captured, frozen, morphed and modulated with live electronics, reflecting how we reinvent our memories of things, places, events, and people through music and sound. The work is dedicated to Mark Menzies.

Bu, bir hastanın vücudunun seslerini dinleyerek teşhis koyma pratiği olan oskültasyon fikrini, belirli bir olgu veya kavramın, bu durumda hafızanın, sesli keşfi için bir metafor olarak kullandığım bir dizi çalışmanın parçasıdır. Viyola üzerinde icra edilen melodik parçalar ve patlayıcı jestler, canlı elektroniklerle yakalanıp, dondurulup, dönüştürülüp ve modüle edilerek, şeyleri, yerleri, olayları ve anıları müzik ve ses aracılığıyla nasıl yeniden icat ettiğimizi yansıtır. Eser, Mark Menzies'e ithaf edilmiştir.

18:00 DINNER @ Divan Arter

19:15 @Sevgi Gönül Auditorium
Panel 6 – Immersive Ecologies

Imitating Sonic Sight: The Owl
Can you see with your ears?
Okan Yaşarlar

In the total blackness of night, the Barn Owl (*Tyto alba*) does not just hear sound—it maps it. This immersive sound installation invites you to step inside the mind of nature's most precise nocturnal predator. By reconstructing the owl's unique biological "hardware"—its asymmetrical ears and satellite-dish face—this project translates avian biology into a 3D soundscape. Using advanced spatial audio technology, *Imitating Sonic Sight* bridges the gap between neurobiology and art, allowing you to navigate the world with the surgical, vertical precision of an owl on the hunt. Experience the world not as a human, but through a high-definition "X-Y grid" of sound, where every rustle and heartbeat has a physical coordinate in the air around you.

İşitsel Görüşü Taklit Etmek: Baykuş
Kulaklarınızla görebilir misiniz?
Okan Yaşarlar

Gecenin zifiri karanlığında, Peçeli Baykuş (*Tyto alba*) sesi sadece duymaz; onu haritalandırır. Bu sürükleyici ses enstalasyonu, sizi doğanın en hassas gece avcısının zihnine ve dünyasına adım atmaya davet ediyor. Bu proje, baykuşun kendine has biyolojik "donanımını" (asimetrik kulak yapısını ve uydu antenini andıran yüz diskini) yeniden kurgulayarak kuş biyolojisini üç boyutlu bir ses manzarasına dönüştürüyor. İleri düzey uzamsal ses teknolojilerini kullanan *İşitsel Görüşü Taklit Etmek*, nörobiyoloji ile sanat arasında bir köprü kurarak, ziyaretçilerin dünyayı bir avcının cerrahi dikey hassasiyetiyle deneyimlemesine olanak tanıyor. Dünyayı bir insan gibi değil, her hışırtının ve kalp atışının havada fiziksel bir koordinata sahip olduğu, yüksek çözünürlüklü bir işitsel "X-Y düzlemi" üzerinden keşfedin.

Requiem for a Phoenix
Bardia Hafizi

This piece was recorded in September of 2025 during a practice-based project at the historic town of Iznik in Bursa, Türkiye. Using a hydrophone and a field recorder simultaneously, I ritualistically (as well as rigorously) worked to disembody myself from the air, and enter the sensory world of water. Inspired by the submerged basilica, I took a sonic journey to the depths of the Lake while pondering the mysteries of the wet, and the dry. The film is a narrative-based expression of my experiences and perceptions in the process.

Bu eser, Eylül 2025'te Bursa'daki tarihi Iznik kentinde uygulamalı bir proje sırasında kaydedildi. Bir hidrofona ve bir alan kaydediciyi eş zamanlı olarak kullanarak, ritüelistik (ve titiz) bir şekilde kendimi havadan ayırıp suyun duyuşal dünyasına girmeye çalıştım. Su altında kalan bazilikadan ilham alarak, ıslak ve kuru olanın gizemlerini düşünürken gölün derinliklerine doğru bir ses yolculuğuna çıktım. Film, bu süreçteki deneyimlerimin ve algılarımın anlatısal bir ifadesidir.

20:00 CONCERT 3 @Karbon: Spatial Patch II

4dam-8 (2026), 03:12
Oben Berberoğlu

Composed for the center-8 octophonic setup, this acousmatic work is a gesture-driven exploration of spatiality and spectral diversity. It follows a deliberate trajectory, beginning with a narrow frequency range that incrementally broadens, occasionally nodding towards its initially established sound-space. As a creative challenge, most apparent rhythmic qualities have been intentionally avoided. The spatialization strategy avoids common panning methods such as the surround panner. Instead, it targets specific speaker pairs to achieve heightened localization and clarity. This approach to routing ensures movement is a purposeful articulation of the Karbon acoustic space.

"Center-8" oktofonic kurulumu için bestelenen bu akusmatik eser, uzamsallık ve spektral çeşitliliğin jest odaklı bir keşfidir. Dar bir frekans aralığıyla başlayıp kademeli olarak genişleyen ve zaman zaman ilk kurulan ses alanına atıfta bulunan bilinçli bir yörünge izler. Yaratıcı bir deneme olarak, belirgin ritmik

özelliklerin çoğundan kasıtlı olarak kaçınılmıştır. Uzamsallaştırma stratejisi, “surround panner” gibi yaygın yöntemlerden kaçınır. Bunun yerine, yüksek konumlandırma ve netlik elde etmek için belirli hoparlör çiftlerini hedefler. Sinyal yönlendirmesine dair bu yaklaşım, sesin hareketinin Karbon'un akustik ortamının amacına yönelik bir ifade olduğunu kanıtlıyor.

Hit and Fade (2026), ~7 mins

Sabina Khujaeva Abay

Performed by Danae Palaka (percussion)

Hit and Fade is a spatial performance for drum set, small percussion, and live electronic processing, unfolding within an eight-speaker environment. The work explores the boundary between the emergence and dissolution of sound. Acoustic gestures are captured by microphones, transformed, and reprojected throughout the space, creating shifting, layered textures. The performer engages with a live process that extends and refracts each sonic action. Through subtle transitions and dynamic contrasts, Hit and Fade invite the listener into an immersive sonic field.

Hit and Fade, davul seti, küçük perküsyonlar ve canlı elektronik işleme için tasarlanmış, sekiz hoparlörlü bir mekânsal ses ortamında gerçekleşen bir performanstır. Eser, sesin ortaya çıkışı ve kayboluşu arasındaki geçişlere odaklanır. Sesler mikrofonlar aracılığıyla kayıt olur, dönüştürülür ve mekân içinde yeniden projekte edilerek değişken ve katmanlı dokular oluşturur. İcracı, her bir sesin değişimi ile etkileşim içinde performansını sürdürür. İnce geçişler ve dinamik karşıtlıklar aracılığıyla Hit and Fade, dinleyiciyi sürükleyici bir işitsel alanın içine davet eder.

Dyke (2026), 4'10"

İdil Kocabozdoğan

Dyke is an 8-channel electroacoustic composition made from manipulated field recordings, extended violin techniques, and digitally resynthesized sounds. Image files processed through data-bending are also used as sound material. Natural ambiances and digital distortions merge into a shifting sonic environment. Water sounds—both recorded and synthesized—run through the piece, imagining a world shaped by flow, rupture, and transformation.

Dyke, manipüle edilmiş çevresel ses kayıtları, deneysel keman teknikleri ve dijital ortamda yeniden sentezlenmiş seslerden oluşan 8 kanallı elektroakustik bir bestedir. Data bending ile işlenen görseller de ses malzemesi olarak kullanılır. Doğal ambiyanslar ve dijital bozulmalar değişken bir ses ortamında birleşir. Kayıt edilmiş ve sentezlenmiş su sesleri eser boyunca dolaşır; akış, kırılma ve dönüşümle şekillenen bir dünya hayal eder.

Y P A B Z O (2026), ~12 mins

Anıl Çamcı

In this structured improvisation, I use a Eurorack system to excite, synthesize, process, and spatialize sound. I perform strictly timed musical structures alongside passages that are purely indeterminate. Throughout the performance, I impose disorder onto order and control onto chaos. As I continually make and unmake the music, its eventual destination reveals itself not only to the audience but also to me. The internal tensions of the performance reflect a broader unease. Though not a strict depiction of the present day, the performance is inevitably shaped by the omnipresent anxieties of our time.

Bu yapılandırılmış doğaçlamada, sesi bir Eurorack sistemi ile uyarıyor, sentezliyor, işliyor, ve mekansallaştırıyorum. Kesin zamanlanmış müzikal yapıları bütünüyle belirsiz pasajlarla takip ediyorum. Böylelikle performans boyunca düzene düzensizlik, kaosa kontrol uyguluyorum. Müzik devamlı olarak kurulup bozulurken, varacağı nihai nokta kendini hem dinleyiciye hem de bana belli ediyor. Performansın içsel gerilimleri daha geniş bir huzursuzluğu yansıtıyor. Günümüzün doğrudan bir tasviri olmasa da, performans kaçınılmaz olarak çağımızın her yere nüfuz eden kaygıları tarafından şekilleniyor.

Transit (2026), 6'05"
Baturalp Özcan

Transit is a sonic interpretation of the composer's weekly journey between two cities. The piece reflects the changing states of mind that accompany this journey through evolving textures and transformed sound objects.

Transit, bestecinin iki şehir arasında haftalık olarak gerçekleştirdiği yolculuğun işitsel bir yorumudur. Eser, bu yolculukla birlikte değişen zihin hâllerini, dönüşen ve evrilen doku ve ses nesneleri aracılığıyla yansıtır.

Negative Cadence (2026), ~8 mins
Nikos Dervisis

'*Negative Cadence*' is a work which blends analogue and granular synthesis (Buchla 208c, Max) and explores the tension between rhythm as structure and absence. The project began as an exploration of folk rhythmic patterns, particularly from Türkiye and the Balkans, ranging from asymmetrical metres to broader cyclical rhythmic forms.

'*Negative Cadence*', analog ve granüler sentezi (Buchla 208c ve Max) birleştiren ve ritmin yapı olarak varlığı ile yokluğu arasındaki gerilimi araştıran bir eserdir. Proje, özellikle Türkiye ve Balkanlar'daki halk ritmik kalıplarını keşfetmeye yönelik bir çalışma olarak başlamış ve asimetrik ölçülerden daha geniş döngüsel ritmik biçimlere kadar uzanan bir alanı ele almıştır.

Thalantichisi (2026), ~6 mins
Yiğitcan Akçelik

Thalantichisi" investigates the potential of resonance as a dynamic situation, rather than a momentary effect. Dense textures unfold and interact with one another throughout the piece. Gradually, resonances emerge as frequencies overlap, collide and shape one another. These interactions amplify and destabilize the sonic material. Continuously emerging and dissolving patterns reveal the motion within textures. The piece invites listeners to engage with sound as an evolving field that emphasizes intensity, transformation, and the continual flow of sonic material.

"Thalantichisi", rezonansın anlık bir etki olmaktan ziyade dinamik bir durum olarak potansiyelini araştırmaktadır. Yoğun dokular eser boyunca açılır ve birbirleriyle etkileşime girer. Zamanla, frekanslar üst üste bindikçe, çarpıştıkça ve birbirlerini şekillendirdikçe rezonanslar ortaya çıkar. Bu etkileşimler, ses malzemesini hem güçlendirir hem de istikrarsızlaştırır. Sürekli ortaya çıkıp kaybolan örüntüler, dokular içindeki hareketi açığa çıkarır. Eser, dinleyiciyi sesi yoğunluk, dönüşüm ve süreklilik içinde evrilen bir alan olarak deneyimlemeye davet eder.

Where Do I Go? (2026), 21 mins

Zeynep Özcan

Performers: Zeynep Özcan (performer), Mya Gordon (technical director)

Where Do I Go? is a performative exploration of the Impostor Phenomenon, translating self-doubt, failure, and playfulness into a participatory musical game. At the start, the performer asks, "Where do I go?" Whatever you say, they'll do, call out a tile number, direction, or invent your own response. If you notice glitches on any tiles, point them out. As the game progresses, the performer may resist your input or act independently. Boundaries between audience and performer blur, and the rules become part of the exploration. In the final phase, the performer regains full autonomy, leaving you to reflect on shifting balances of power and play.

After the performance, please use the QR code to fill out our survey, which can also be found here:
<https://myumi.ch/W6VXb>

Where Do I Go? (Nereye Gideyim?) İmpostor Fenomeni'nin eylemsel bir keşfidir ve bu fenomenden ilham alarak kendinden şüphe, başarısızlık ve oyunculuk kavramlarını katılımcı bir müzikal oyuna dönüştürür. Performansın başında oyuncu "Nereye gideyim?" diye sorar ve siz ne dersiniz onu yapar. Ekrandaki bir kare numarasını söyleyebilir, bir yön tarif edebilir ya da tamamen kendi yanıtınızı uydurabilirsiniz. Eğer karelerde bir aksaklık (glitch) fark ederseniz, bunu belirtip oyuncuyu o tarafa yönlendirebilirsiniz. Oyun ilerledikçe oyuncu zaman zaman yönlendirmelerinize direnebilir veya kendi başına hareket etmeye başlayabilir. Zamanla seyirci ve oyuncu arasındaki sınırlar bulanıklaşır oyunun kuralları da keşfin bir parçasına dönüşür. Son aşamada ise oyuncu tam özerkliğini geri kazanır ve sizi güç ile oyun arasındaki değişen dengeler üzerine düşünmeye iter.

Performans hakkındaki formu doldurmak için lütfen QR kodunu kullanın. Forma buradan da ulaşabilirsiniz: <https://myumi.ch/W6VXb>

BIOGRAPHIES (in alphabetical order by surname)

Yiğitcan Akçelik

Yiğitcan Akçelik (b. 1990, İstanbul) is a musician, audio engineer, and educator. He completed his undergraduate studies in Mechanical Engineering at Yıldız Technical University, earned a M.A. in Sound Technologies from Bahçeşehir University, and currently pursues a Ph.D. in Sound Engineering and Design at Istanbul Technical University (MİAM). His current creative and research practices include electroacoustic composition, sound design, multi-channel audio, digital audio, and digital signal processing. He teaches Sound Design, Audio Post-Production and Music Information Retrieval courses at various universities in İstanbul.

Yiğitcan Akçelik (d. 1990, İstanbul) müzisyen, ses mühendisi ve eğitmandir. Lisans eğitimini Yıldız Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünde tamamlamış, yüksek lisans derecesini Bahçeşehir Üniversitesi Ses Teknolojileri programından almış ve halen İstanbul Teknik Üniversitesi MİAM bünyesinde Ses Mühendisliği ve Tasarımı alanında doktora çalışmalarını sürdürmektedir. Güncel yaratıcı ve araştırma pratikleri elektroakustik kompozisyon, ses tasarımı, çok kanallı ses, dijital ses ve dijital sinyal işleme alanlarını kapsamaktadır. İstanbul'daki çeşitli üniversitelerde Ses Tasarımı, Ses Post-Prodüksiyonu ve Müzik Bilgi Erişimi dersleri vermektedir.

Ozan Baysal

Ozan Baysal is a faculty member in the Department of Musicology at Istanbul Technical University. His research focuses on history of music theory as well as music analysis, with emphasis on musical time, structure, and expressive meaning. Since 2015, he has led Musicology Lab (now MusiCoLab) at ITU, where undergraduate and graduate students collaborate on funded research projects supported through national grants.

Ozan Baysal, İstanbul Teknik Üniversitesi Müzikoloji Bölümü'nde öğretim üyesidir. Araştırma alanı, müzik teorisi tarihi ve müzik analizi üzerine odaklanmaktadır. 2015 yılından bu yana, lisans ve lisansüstü öğrencileriyle birlikte ulusal burslarla desteklenen araştırma projelerinde İTÜ bünyesindeki Müzikoloji Laboratuvarı'nın (şimdiki adıyla MusiCoLab) çalışmalarına devam etmektedir.

Oben Berberoğlu

The artist is an İstanbul-based composer whose work explores the intersection of sound design and rhythmic complexity. Following studies in Music Technologies at the İTÜ Conservatory, they are currently pursuing an MA in Sonic Arts at İTÜ MİAM. Alongside a background in live sound engineering, their practice focuses on experimental, sound-design-heavy electronic music. Their current research, "RECLAIMING PULSE: Rhythmic Spectromorphology from Acousmatic Music to Breakcore," seeks to establish a much-needed rhythmic framework within both the academy and the acousmatic circle. The project aims to bridge the gap between established acousmatic theory and the often unaddressed rhythmic qualities of acousmatic music, aligning their functions with the high-intensity, pulse-driven tracks of breakcore.

Sanatçı, çalışmalarında ses tasarımı ve ritmik karmaşıklığın kesişimini araştıran İstanbul merkezli bir bestecidir. İTÜ Konservatuvarı'ndaki Müzik Teknolojileri eğitiminin ardından, şu anda İTÜ MİAM'da Sonic Arts alanında yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. Canlı ses mühendisliği geçmişinin yanı sıra sanat pratiği, deneysel ve ses tasarımı ağırlıklı elektronik müziğe odaklanmaktadır. Mevcut araştırması "RECLAIMING PULSE: Rhythmic Spectromorphology from Acousmatic Music to Breakcore", hem akademi hem de akusmatik çevreler içinde büyük ihtiyaç duyulan ritmik bir çerçeve kurmayı amaçlamaktadır. Proje, yerleşik akusmatik teori ile akusmatik müziğin genellikle değinilmeyen ritmik nitelikleri arasındaki boşluğu doldurmayı ve bunların işlevlerini breakcore'un yüksek yoğunluklu, hızlı yapısıyla ilişkilendirmeyi hedeflemektedir.

Anıl Çamcı

Anıl Çamcı is an Associate Professor and Director of Graduate Studies at the University of Michigan's Department of Performing Arts Technology. His work deals with worldmaking across a range of media from virtual reality to electronic music. Previously, he worked at the University of Illinois Chicago's Electronic Visualization Lab, where he led research into immersive systems. Prior to this appointment, Çamcı was a faculty member of the Istanbul Technical University, Center for Advanced Studies in Music, where he founded the Sonic Arts Program. His work has been featured throughout the world in leading journals and conferences. His work received numerous grants and awards, including the NIME Best Installation Prize and ICMC Best Presentation Award. Çamcı authored two books: *The Cognitive Continuum of Electronic Music*, published by Bloomsbury in 2022, and *Virtual Reality Audio*, published by Routledge in 2026. His album *Dekagon* was released by Innova Recordings as one of the eight albums selected through their first national call.

Anıl Çamcı, Michigan Üniversitesi Sahne Sanatları Teknolojisi Bölümü'nde Doçent Doktor ve Lisansüstü Çalışmalar Direktörü'dür. Çalışmaları, sanal gerçeklikten elektronik müziğe uzanan çeşitli medya alanlarında dünya kurma kavramına odaklanmaktadır. Daha önce, Illinois Üniversitesi Chicago'daki Elektronik Görselleştirme Laboratuvarı'nda çalışmış ve burada çevreleyici sistemler üzerine araştırmalara liderlik etmiştir. Bu görevinden önce, İstanbul Teknik Üniversitesi Müzik İleri Araştırmalar Merkezi'nde öğretim üyesi olarak çalışmış ve burada Sonic Arts Programı'nı kurmuştur. Çalışmaları, dünya genelinde önde gelen dergi ve konferanslarda yer almıştır. NIME En İyi Yerleştirme Ödülü ve ICMC En İyi Sunum Ödülü de dahil olmak üzere birçok burs ve ödül kazanmıştır. Çamcı, iki kitabın yazarıdır: Bloomsbury tarafından 2022'de yayımlanan *The Cognitive Continuum of Electronic Music* ve Routledge tarafından 2026'da yayımlanan *Virtual Reality Audio*. Dekagon adlı albümü ise Innova Recordings tarafından ilk ulusal çağrılar kapsamında seçilen sekiz albümden biri olarak yayımlanmıştır.

Selçuk Canberk Dağtekin

Selçuk Canberk Dağtekin (b. 1990, Adana) is a music theorist, improviser, and composer based in Istanbul. His practice focuses on improvisation as a site of interaction between microtonal structures and technologically mediated sound. He began his musical journey as a bass guitarist and later specialized in double bass, performing across jazz, improvised, and experimental contexts. He holds a BA in Jazz Performance (Double Bass) from Hacettepe University Ankara State Conservatory and an MA in Music Theory from Ankara Music and Fine Arts University. He is currently a PhD student at ITU MİAM and a research assistant at Istanbul Bilgi University. His artistic work includes improvisation, microtonal composition, electroacoustic work (*Fecote*), compositions based on recorded sound materials, and works inspired by mathematics and literature.

Selçuk Canberk Dağtekin (d. 1990, Adana), İstanbul merkezli bir müzik teorisyeni, doğaçlamacı ve bestecidir. Çalışmaları doğaçlama, mikrotonal yapılar ve teknoloji aracılı ses arasındaki etkileşime odaklanır. Müzik hayatına bas gitarla başlamış, daha sonra kontrbasta uzmanlaşarak caz, doğaçlama ve deneysel müzik alanlarında performanslar gerçekleştirmiştir. Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı'ndan lisans, Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden yüksek lisans derecelerini almıştır. Hâlen İTÜ MİAM'da doktora öğrencisi ve İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde araştırma görevlisidir. Sanatsal çalışmaları doğaçlama, mikrotonal bestecilik, elektroakustik kompozisyon (*Fecote*), ses kayıtlarına dayalı besteler ve matematik ile edebiyattan esinlenen eserleri kapsamaktadır.

Antonino Chiaramonte

Antonino Chiaramonte is an eclectic Italian musician specialising in electroacoustic music, live electronics, and video art. He explores the intersection of sound and moving images, experimenting with new expressive forms that emerge from the interference of diverse creative idioms and technologies across the arts. His research focuses on intermedial audiovisual composition. He teaches Performance and Interpretation of Electroacoustic Music at the Frosinone Conservatoire in Italy and holds a PhD in electroacoustic audiovisual composition from Bournemouth University. As a film soundtrack composer, he has had his works performed in many countries, including Italy, Switzerland, the USA, Canada, Belgium, the Netherlands, China, France, Finland, Japan, and the UK.

Antonino Chiaramonte, elektroakustik müzik, canlı elektronik ve video sanatı alanlarında uzmanlaşmış eklektik bir İtalyan müzisyendir. Ses ve hareketli görüntülerin kesişim noktasını araştırmakta, çeşitli yaratıcı diller ve teknolojilerin etkileşiminden ortaya çıkan yeni ifade biçimleriyle denemeler yapmaktadır. Araştırmaları, ara-medya görsel-işitsel kompozisyona odaklanmaktadır. İtalya'daki Frosinone Konservatuvarı'nda Elektroakustik Müzik Performansı ve Yorumlama dersleri vermekte olup, Bournemouth Üniversitesi'nden elektroakustik görsel-işitsel kompozisyon alanında doktora derecesine sahiptir. Film müziği bestecisi olarak, eserleri birçok ülkede sahnelenmiştir; bunlar arasında İtalya, İsviçre, ABD, Kanada, Belçika, Hollanda, Çin, Fransa, Finlandiya, Japonya ve Birleşik Krallık bulunmaktadır.

Mirko Ettore D'Agostino

Mirko Ettore D'Agostino is an Italian academic, composer, sound artist and producer whose work spans electronic, acousmatic, and experimental music, including soundtracks for theatre and multimedia. His works have been featured at numerous international festivals. As a producer and engineer, he has collaborated with major labels such as Sony and Columbia Records. He is the co-author of the multi-volume *Laboratorio di Tecnologie Musicali*, a foundational series for music technology in higher education. Currently, he serves as the Director of the Bachelor's Degree in Music and Sound Production at ENTI – Universitat de Barcelona.

Mirko Ettore D'Agostino, çalışmaları elektronik, akusmatik ve deneysel müziğin yanı sıra tiyatro ve multimedya için film müziklerini de kapsayan İtalyan bir akademisyen, besteci, ses sanatçısı ve yapımcıdır. Eserleri çok sayıda uluslararası festivalde yer almıştır. Yapımcı ve mühendis olarak Sony ve Columbia Records gibi büyük plak şirketleriyle işbirliği yapmıştır. Konservatuarlar ve üniversitelerdeki müzik teknolojisi dersleri için temel bir kaynak olan çok ciltli *Laboratorio di Tecnologie Musicali* serisinin eş

yazarıdır. D'Agostino, řu anda Barselona Üniversitesi – ENTI'de Müzik ve Ses Üretimi Lisans Programı Direktörü olarak görev yapmaktadır.

Reuben de Lautour

Composer, sound artist and pianist Reuben de Lautour makes music for humans, computers, ghosts and other sounding entities, and writes about sonic cultures and listening practices. His music has been performed by artists including Evelyn Glennie, the Nash Ensemble, NZTrio, The Christchurch Symphony Orchestra, UMS 'n JIP, Mark Menzies, and Justin DeHart. He founded MİAM's Program in Sonic Arts in 2012, and was previously Associate Professor and Head of Composition & Creative Music Technology at the University of Canterbury School of Music in New Zealand. He studied composition at Princeton University with Paul Lansky and Steven Mackey.

Besteci, ses sanatçısı ve piyanist Reuben de Lautour, insanlar, bilgisayarlar, hayaletler ve diğers ses çıkaran varlıklar için müzik yapıyor ve ses kültürleri ile dinleme pratikleri hakkında yazılar yazıyor. Müziğı Evelyn Glennie, The Nash Ensemble, NZTrio, Christchurch Senfoni Orkestrası, UMS 'n JIP, Mark Menzies ve Justin DeHart gibi sanatçılar tarafından seslendirildi. 2012 yılında MİAM'ın Sonik Sanatları Programı'nın kurucu ortaklarından biri olan de Lautour, daha önce Yeni Zelanda'daki Canterbury Üniversitesi Müzik Okulu'nda Doçent ve Kompozisyon ve Yaratıcı Müzik Teknolojisi Bölüm Başkanı olarak görev yapmıştır. Princeton Üniversitesi'nde Paul Lansky ve Steven Mackey ile kompozisyon eğitimi almıştır.

Nikos Dervisis

Nikos Dervisis is an Istanbul-based composer, producer, and artist whose sound fuses electronic experimentation with pop sensibility, club aesthetics, and folk elements. A graduate of Goldsmiths, University of London, Dervisis is currently a PhD candidate in Music at İTÜ-MİAM.

Nikos Dervisis, İstanbul merkezli bir besteci, prodüktör ve sanatçıdır. Müziğinde elektronik deneyler, pop duyarlılığı, club estetiğı ve halk müziğı unsurlarını bir araya getirir. Goldsmiths, Londra Üniversitesi mezunu olan Dervisis, hâlihazırda İstanbul Teknik Üniversitesi MİAM'da Sonic Arts alanında doktora yapmaktadır.

Manolis Ekmektsoglou

Manolis Ekmektsoglou is an Assistant Professor of Instrumental and Electronic/Computer music Composition at İTÜ, MİAM and Devlet Konservatuvar. Manolis participated in the "Labor Beethoven 2017-2020" project, funded and organized by the Berlin Academy of the Arts. He received the third prize in the Karol Szymanowski composition competition 2023 with the work Motion, in Two, for solo violin. His works have been performed by ensembles and presented at institutions and festivals such as IEM studio in Graz, Neues Vocalsolisten Stuttgart, NAMES Ensemble, Synaesthesia Ensemble, DissonArt Ensemble, Diotima Quartet, Psappha Ensemble, Gallois Trio, AMGA Ensemble, MISE-EN Festival, NYCEMF in New York City Electroacoustic Music Festival , Mixtur Festival, OutHear New Music Week, and broadcasts on Resonance FM 104.4. He is the author of Musical Practices in the Contemporary World, which examines

developments in New Music after the 1970s. His research article on AI-based composition is published in the MIT Computer Music Journal.

Manolis Ekmektsoglou, İTÜ MİAM ve Devlet Konservatuarı'nda Enstrümantal ve Elektronik/Bilgisayar Müziği Kompozisyonu alanında Yardımcı Doçent'tir. Berlin Sanat Akademisi tarafından desteklenen ve organize edilen "Labor Beethoven 2017–2020" projesine katılmıştır. 2023 Karol Szymanowski beste yarışmasında solo keman için yazdığı Motion, in Two adlı eseriyle üçüncülük ödülünü kazanmıştır. Eserleri, Graz'daki IEM Stüdyosu, Neues Vocalsolisten Stuttgart, NAMES Ensemble, Synaesthesia Ensemble, DissonArt Ensemble, Diotima Quartet, Psappha Ensemble, Gallois Trio, AMGA Ensemble gibi topluluklar tarafından seslendirilmiş; MISE-EN Festivali, New York City Electroacoustic Music Festival (NYCEMF), Mixtur Festivali ve OutHear New Music Week gibi etkinliklerde sunulmuş ve Resonance FM 104.4'te yayımlanmıştır. 1970 sonrası Yeni Müzik alanındaki gelişmeleri inceleyen Musical Practices in the Contemporary World kitabının yazarıdır. Yapay zekâ temelli kompozisyon üzerine araştırma makalesi MIT Computer Music Journal'da yayımlanmıştır.

Sude Ergen

Sude Ergen is a composer based in Istanbul. She studied composition at Yıldız Technical University with Koray Sazlı, Uğur Gülbaharlı, and Kaveh Bahçeban. She has also studied film music with Avi Medina and jazz harmony with Güç Başar Gülle, and continues her piano studies with Emine Bilir Eyüpoğlu. She has participated in various festivals, masterclasses, seminars, and concerts, including the International Istanbul Accordion Festival. She is currently pursuing a double master's degree in Composition at MİAM, Istanbul Technical University, where she studies with Kamran İnce, Manolis Ekmektsoglou, Eray Altınbüken, and Oğuzhan Balcı.

Sude Ergen, İstanbul merkezli bir bestecidir. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Kompozisyon eğitimi almış; Koray Sazlı, Uğur Gülbaharlı ve Kaveh Bahçeban ile çalışmıştır. Ayrıca Avi Medina ile film müziği, Güç Başar Gülle ile caz armonisi çalışmış olup piyano çalışmalarına Emine Bilir Eyüpoğlu ile devam etmektedir. Çeşitli festival, masterclass, seminer ve konserlere katılmış; Uluslararası İstanbul Akordeon Festivali dâhil olmak üzere etkinliklerde yer almıştır. Hâlen İstanbul Teknik Üniversitesi MİAM'da Kompozisyon alanında çift yüksek lisans eğitimine devam etmekte ve çalışmalarını Kamran İnce, Manolis Ekmektsoglou, Eray Altınbüken ve Oğuzhan Balcı ile sürdürmektedir.

Miray Eslek

Miray was born in Istanbul. She grew up with music. Became a part-time clarinet student at I.U. State Conservatory Clarinet Department and graduated in 2014. She earned her BSc and MSc degrees from the Department of Sociology at MSFAU. In 2026, she completed a master's degree in music at the Istanbul Technical University Center for Advanced Studies in Music (ITU MİAM), focusing on performance, interpretation, and improvisation. She continues her academic work in music and noise concepts. Since 2015, she has been working on soundpainting as a soundpainter, performer, clarinetist, and vocalist in various groups, including the *Istanbul Soundpainting Orchestra*, *Soundpainting Lab Ensemble*, and *Walter Thompson Soundpainting Think Tank Orchestra*. She conducts the *Soundpainting and Possibilities* series, incorporating creativity, improvisational music, and performance. Additionally, she develops artistic projects centered on the themes of "Children in Music", and "Women in Music" often approaching them through a playful effect.

Miray Eslek İstanbul'da doğdu, müzikle birlikte büyüdü. 2005 yılında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı Yarı Zamanlı Klarnet Bölümü'ne kabul edildi ve 2014'te mezun oldu. 2016'da Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi (MSGSÜ) Sosyoloji Bölümünde lisans eğitimini, 2019'da ise yine aynı bölümde yüksek lisansını tamamladı. 2026 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Müzik İleri Araştırmalar Merkezi'nde (İTÜ MİAM) müzik yüksek lisansını; icracılık, performans ve doğaçlama alanlarına odaklanan çalışmalarıyla bitirdi. Akademik çalışmalarını müzik sosyolojisi alanında gürültü ve müzik üzerine sürdürüyor. 2015'ten bu yana soundpainting üzerine çalışmalarına *Walter Thompson Soundpainting Think Tank*, *Soundpainting Lab Ensemble* ve *İstanbul Soundpainting Orkestra* ile klarnet ve vokal alanında devam ediyor. Yaratıcılık, doğaçlama müzik ve performansla beraber *Soundpainting* ve *İhtimaller* serisi düzenliyor. "Çocuk ve Müzik", "Kadın ve Müzik" konularıyla birlikte sanat üretme fikirlerini çalışıyor.

Mya Gordon

Mya Gordon is a rising senior studying electrical engineering, mathematics, and performing arts technology (PAT) at the University of Michigan, Ann Arbor. She serves as lab lead for the Sound and Media Art Research Lab, where she has led technical implementation for wearable devices, sensor integration, and game design. Her work often centers on controls for hardware and large interactive systems. Outside of PAT, Mya is interested in controls and power electronics for electric vehicles, and is a lead for SPARK Electric Racing, where she helps build an electric motorcycle. Outside of school, she enjoys circuit bending toys, building analog audio and video electronics, and modding her Game Boy. Please reach out if you'd like to connect: mbgordon@umich.edu!

Mya Gordon, Michigan Üniversitesi, Ann Arbor'da elektrik mühendisliği, matematik ve sahne sanatları teknolojisi (PAT) okuyan bir son sınıf öğrencisidir. Ses ve Medya Sanatı Araştırma Laboratuvarı'nda laboratuvar lideri olarak görev yapmakta ve giyilebilir cihazlar, sensör entegrasyonu ve oyun tasarımı için teknik uygulamalara öncülük etmektedir. Çalışmaları genellikle donanım ve büyük etkileşimli sistemler için kontrol sistemleri üzerine yoğunlaşmaktadır. Mya, PAT dışında da elektrikli araçlar için kontrol sistemleri ve güç elektroniği ile ilgileniyor ve SPARK Electric Racing'de elektrikli motosiklet yapımına yardımcı oluyor. Okul dışında, devre bükme oyuncaklarıyla uğraşmaktan, analog ses ve video elektroniği yapmaktan ve Game Boy'unu modifiye etmekten hoşlanıyor. İletişime geçmek isterseniz lütfen şu adrese yazın: mbgordon@umich.edu!

Gökçe Göknel

Gökçe Göknel is a vocalist, improviser, and music theorist based in Istanbul. She holds an M.A. in Music Theory from the Erol Üçer Center for Advanced Studies in Music (MİAM), where she served as an Assistant Student in music theory courses from 2020 to 2025. Her artistic practice centers on experimental improvisation, with performances across various ensembles. She is currently pursuing a Ph.D. in Music at MİAM, where she leads Soundpainting workshops, is a founding member of the Sound and Music Research Club (SMAK), and works as a scholarship student in a TÜBİTAK-funded project on analytical approaches to rock music in Türkiye at MusiCoLab, ITU.

İstanbul merkezli bir vokalist, doğaçlamacı ve müzik teorisyeni olan Gökçe Göknel, Müzik Teorisi alanındaki yüksek lisans derecesini İTÜ Müzik İleri Araştırmalar Merkezi'nden (MİAM) almıştır. Yüksek lisanstan doktora dönemine uzanan 2020–2025 yılları arasında aynı kurumda müzik teorisi derslerinde

asistan öğrenci olarak görev yapmıştır. Halen MİAM'da müzik teorisi alanında doktora çalışmalarını sürdürmektedir. MİAM dahilinde Ses ve Müzik Araştırmaları Kulübü'nün (SMAK) kuruluşunda aktif rol almış, farklı dönemlerde Soundpainting atölyeleri yürütmüştür. Ayrıca İTÜ MusiCoLab bünyesinde Türkiye'de rock müziğe analitik yaklaşımlar konulu TÜBİTAK destekli projede bursiyer olarak çalışmaktadır.

Ece Gülensoy

Born in Istanbul, Ece began her musical education at age 10 with piano. In 2012, she was admitted to Avni Akyol Fine Arts High School, where she started clarinet studies. In 2013, she entered the part-time program of Istanbul University State Conservatory Clarinet Department; in 2016 she was accepted to Anadolu University State Conservatory Clarinet Department. During her education, she performed in festivals and concerts in Turkey and abroad. In 2019, she joined Pieter Snapper's Electronic Composition class and became interested in electronic music, composition, and sound studies. In 2020, she completed her undergraduate studies and was admitted to the ITU MİAM Sound Engineering and Design master's program. She received her master's degree in 2024 with the thesis "The Use of Sound by Female Directors in Independent Cinema of Turkey." Since 2024, she has been teaching at Kocaeli University Faculty of Fine Arts, Department of Music, where she teaches clarinet and music technologies. She continues her career through musical projects, performances, and academia.

Ece Gülensoy İstanbul'da doğdu, müzik eğitimine 10 yaşında piyano ile başladı. 2012 yılında İstanbul Avni Akyol Güzel Sanatlar Lisesi'ne kabul edildi ve burada klarnet eğitimine başladı. 2013 yılında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Klarnet Bölümü'nün yarı zamanlı programına girdi; 2016 yılında Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Klarnet Bölümü'nü kazandı. Eğitimi süresince yurt içi ve yurt dışında çeşitli festival ve konserlerde yer aldı. 2019 yılında Pieter Snapper'ın Elektronik Kompozisyon sınıfına katılmasıyla elektronik müzik, kompozisyon ve ses çalışmalarına yöneldi. 2020 yılında lisans eğitimini tamamladı ve aynı yıl İstanbul Teknik Üniversitesi Müzik İleri Araştırmalar Merkezi (MİAM) Ses Mühendisliği ve Tasarımı yüksek lisans programına kabul edildi. "Bağımsız Türkiye Sinemasında Kadın Yönetmenlerin Ses Kullanımı" başlıklı teziyle 2024 yılında yüksek lisans derecesini aldı. 2024 yılından bu yana Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bölümü'nde klarnet ve müzik teknolojisi üzerine dersler vermektedir. Kariyerini müzik, konser çalışmaları ve akademik alanda sürdürmektedir.

Bardia Hafizi

Bardia Hafizi is an Iranian musician and researcher based in Istanbul since 2019. He is currently a doctoral candidate at the Center for Advanced Studies in Music at Istanbul Technical University. His research focuses on sonic phenomena in everyday life and the role of sound in the production of our reality.

Bardia Hafizi, 2019'dan beri İstanbul'da yaşayan İranlı bir müzisyen ve araştırmacıdır. Şu anda İstanbul Teknik Üniversitesi Müzik İleri Araştırmaları Merkezi'nde doktora adayıdır. Araştırmaları, günlük yaşamdaki ses olayları ve sesin gerçekliğimizin oluşumundaki rolü üzerine odaklanmaktadır.

İlyas Furkan Keçeli

İlyas Furkan Keçeli, a graduate of Istanbul Bilgi University, earned his master's degree with honors at the Royal Conservatory of Ghent. His works have been performed internationally across Türkiye, Belgium, and Singapore by ensembles such as SPECTRA and Ensemble Musikfabrik. Along with his collaborative album Kleptophonics with Mehmet Korkmaz, he designed the sound for the installation *Hollow and Broken* at the Türkiye Pavilion of the 60th Venice Biennale. An editorial board member at Manifold since 2021, Keçeli is pursuing his PhD at ITU MİAM and serves as a researcher for the TÜBİTAK 1001 project "Analytical Approaches to Rock Music in Türkiye (2000-2025)."

İstanbul Bilgi Üniversitesi mezunu olan İlyas Furkan Keçeli, yüksek lisansını Ghent Kraliyet Konservatuvarı'nda onur derecesiyle tamamladı. Eserleri SPECTRA ve Ensemble Musikfabrik gibi topluluklarca seslendirilen sanatçı, 60. Venedik Bienali Türkiye Pavyonu'ndaki *Hollow and Broken* yerleştirmesinin ses tasarısını yaptı. Mehmet Korkmaz ile ortak albümü Kleptophonics'i yayımlayan Keçeli, 2021'den beri Manifold yayın kuruluşundadır. İTÜ MİAM'da doktora çalışmalarını sürdüren sanatçı, "Türkiye'de Rock Müziğe Analitik Yaklaşımlar (2000-2025)" başlıklı TÜBİTAK 1001 projesinde araştırmacı olarak görev almaktadır.

Sair Sinan Kestelli

Sair Sinan Kestelli combined his environmental engineering undergraduate education at Middle East Technical University with music graduate studies at Istanbul Technical University (ITU) Centre for Advanced Studies in Music (MİAM) in the fields of "sound engineering and design" and "sonic arts". He performed at various international music events and collaborated with different choreographers for contemporary dance/performance projects as sound designer and performer. He released his debut album 'Poles Re-Mediated' in 2019, second album "kontraste" in 2023, a selection of his electroacoustic music compositions as well as his most recent album, "Sonic Plants" in 2026, consisting of recordings of his live electronics performances. In addition to his research and works in electroacoustic music composition, live electronic music performance, sound design for contemporary dance and musical interaction design, he is part of the electronic music duo, mondual. Sair Sinan Kestelli currently works as an Assistant Professor at ITU Turkish Music State Conservatory Music Technology Department and gives lectures at ITU MİAM in the field of sonic arts.

Sair Sinan Kestelli, Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde çevre mühendisliği alanındaki lisans eğitimini İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Müzik İleri Araştırmaları Merkezi'nde (MİAM) "ses mühendisliği ve tasarımı" ve "sessel sanatlar" alanlarında yaptığı lisansüstü çalışmalarıyla birleştirdi. Besteleri ve canlı performanslarıyla çeşitli yerel ve uluslararası müzik etkinliklerinde yer aldı ve farklı koreograflarla çağdaş dans/performans projelerinde ses tasarımcısı ve icracısı olarak çalıştı. 2019 yılında ilk albümü *Poles Re-mediated* i, 2023 yılında elektroakustik müzik bestelerinden oluşan *kontraste* albümünü, son olarak 2026 yılında canlı elektronikler için bestelerinin canlı performans kayıtlarından oluşan *Sonic Plants* albümünü yayınladı. Elektroakustik müzik kompozisyonu, elektronik müzik icrası, çağdaş dans için ses tasarımı, müzikal etkileşim tasarımı gibi alanlardaki kişisel çalışmalarının yanı sıra 'mondual' elektronik müzik ikilisinin de bir parçasıdır. Kestelli, halen İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Müzik Teknolojisi Bölümü'nde doktor öğretim üyesi olarak görev yapıyor ve İTÜ MİAM'da sessel sanatlar alanında dersler veriyor.

Sabina Khujaeva Abay

Sabina Khujaeva Abay (b. 1988) is a composer working in the fields of acoustic, electroacoustic, and spatial music. She is currently pursuing her doctoral studies in Composition at the Centre for Advanced Studies in Music (MIAM), Istanbul Technical University. Her works have been performed at international festivals, conferences, and masterclasses by ensembles such as the Hezarfen Ensemble, Schallfeld Ensemble, and Omnibus Ensemble. She participated in festivals such as Mixtur, Sesin Yolculuğu, Cappadocia Music Festival, and Ankara Music Festival. In 2024, she composed and released the original music for *Cadı*, a film directed by Erman Bostan and adapted from the novel by Hüseyin Rahmi Gürpınar. Her current projects include the film score for the 2025 documentary *Never Again*, directed by Mehmet Öner.

Sabina Khujaeva Abay (d. 1988) akustik, elektroakustik ve mekânsal müzik alanlarında çalışan bir besteci ve piyanisttir. İstanbul Teknik Üniversitesi Müzik İleri Araştırmalar Merkezi'nde (MIAM) Kompozisyon alanında doktora çalışmalarını sürdürmektedir. Eserleri uluslararası festivaller, konferanslar ve ustalık sınıflarında yer almış; Hezarfen Ensemble, Schallfeld Ensemble ve Omnibus Ensemble gibi topluluklar tarafından seslendirilmiştir. Çalışmaları Barselona'daki Mixture Festivali, İstanbul'daki Sesin Yolculuğu Festivali, Uluslararası Kapadokya Müzik Festivali, Ankara Müzik Festivali gibi etkinliklerde dinleyiciyle buluşmuştur. 2024 yılında, Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın romanından uyarlanan ve Erman Bostan'ın yönettiği *Cadı* filminin orjinal müziklerini yayımlamıştır. Güncel projeleri arasında, yönetmen Mehmet Öner'in 2025 tarihli *Never Again* belgeseli için bestelediği film müzikleri yer almaktadır.

Oğuz Kılınç

Oğuz Kılınç is an audio technician, music producer, and sonic arts student based in Istanbul. His work focuses on the intersection of live sound engineering and electroacoustic composition, with a particular interest in the synthesis of natural environments. His current creative research explores speculative soundscapes and the reconstruction of organic textures through digital synthesis.

Oğuz Kılınç, İstanbul merkezli bir ses teknisyeni, müzik yapımcısı ve sonic arts öğrencisidir. Çalışmaları canlı ses mühendisliği ile elektroakustik kompozisyonun kesişim noktalarına odaklanırken, doğal ortamların sentezlenmesi konularına özel bir ilgi duyar. Güncel sanatsal araştırmaları kapsamında; spekülatif ses manzaraları ve dijital sentez yoluyla organik dokuların yeniden inşası üzerine çalışmaktadır.

İdil Kocabozdoğan

İdil Kocabozdoğan (a.k.a. idilko) is an Istanbul-based electroacoustic composer, DJ, sound artist, and researcher. Working with a range of vocal and violin techniques, as well as found and self-recorded environmental sounds as the primary materials of her practice, her work spans multichannel electroacoustic compositions and sound installations. Under the name idil, she produces ambient and experimental electronic music, performing controlled improvisation live sets and bass/breaks-oriented DJ sets. In sets ranging from experimental electronics to footwork jungle, cut-up vocals and syncopated rhythms frequently come to the fore. Her research focuses on voice, identity, and sonic ethnography, and she uses her artistic practice as an experimental field through which to examine these relationships.

İdil Kocabozdoğan, İstanbul merkezli elektroakustik müzik bestecisi, DJ, ses sanatçısı ve araştırmacıdır. Çeşitli vokal ve keman tekniklerini, bulduğu ve kaydettiği çevresel ses kayıtlarını üretimlerinin ana malzemesi olarak kullanan pratiği; çok kanallı elektroakustik kompozisyonlar ve ses enstalasyonlarının yanı sıra, lidl adı altında ürettiği ambient ve deneysel elektronik müzik çalışmalarını, kontrollü doğaçlama live setleri ve bass/breaks eksenindeki DJ performanslarını kapsar. Deneysel elektronikten footwork jungle'a uzanan setlerinde kesik vokaller ve aksak ritimler sıkça öne çıkar. Araştırma alanı ses, kimlik ve sonik etnografi olup, sanatsal pratiğini bu ilişkileri incelemek için bir deney alanı olarak kullanır.

Metehan Köktürk

Metehan Köktürk is involved in sound engineering and design, electronic music production and sonic arts. In addition to his individual productions, he collaborates with various independent artists and collectives. Being interested in music and sound craft, he uses various instruments as well as field recordings and sound processing techniques in his production practices. He is continuing his PhD at ITU MİAM (Centre for Advanced Studies in Music) where he completed his master's degree and focuses on combining his academic development with his old software engineering skills. He also works as a lecturer and studio manager at Bilgi University Music Department. In addition to his sound and music studies, he also works in different media of visual arts such as photography, focusing mainly on light and textures.

Metehan Köktürk ses mühendisliği ve tasarımı, elektronik müzik üretimi ve işitsel sanatlarla uğraşır. Bireysel üretimlerinin yanı sıra çeşitli bağımsız sanatçı ve kolektiflerle işbirliği yapar. Müzik ve ses zanaatına meraklı biri olarak üretim pratiklerinde çeşitli enstrümanların yanı sıra saha kayıtları ve ses işleme teknikleri kullanır. Yüksek lisansını tamamladığı İTÜ MİAM'da (Müzik İleri Araştırmalar Merkezi) doktorasına devam etmekte ve akademik gelişimini eski yazılım mühendisliği becerileriyle birleştirmeye odaklanmaktadır. Aynı zamanda Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümü'nde öğretim görevlisi ve stüdyo yöneticisi olarak çalışmaktadır. Ses ve müzik çalışmalarının yanı sıra fotoğraf gibi görsel sanatların farklı mecralarında da çalışmakta, ağırlıklı olarak ışık ve dokulara odaklanmaktadır.

Hakan Kurşun

Born in Germany, Kurşun moved to Istanbul at the age of 14. During high school, he was a member of the bands Kısa Devre, Aqua, Norm and Other Gate. He studied Audio Engineering at the SAE Institute in Vienna and holds a BA in Recording Arts from Middlesex University, London. Since the early 90's, he works as a music producer in Warsaw and Istanbul. In 1996, he released his debut album *Kaos*. Further, his personal album releases are *Kütle*, *Quark*, *Pearl Bracelet*, *Worte in meiner Hand*, *Regeneration Subdivided* and *Klangweg Hanau*. He started to teach at the Bilgi University in 2002 and at the Istanbul Technical University MİAM Music Research Center in 2005. He designed sound for various interdisciplinary sound installations. Klangweg Hanau, a permanent city installation in Hanau that consists of six compositions located in six different locations of the city, which are accessible with QR code signs is his latest work. It is about democracy, responsibility ethics, and migration. Among the duties he has undertaken are MSG board member, EMI Music Turkey managing director, SAE Institute Istanbul founders representative, and VW Arena acoustic consultant. He founded his company, Pb Music Ltd. in 2002. It operates in the fields of music production, acoustics and construction www.kursunpro.com

Almanya'da doğan Kurşun 14 yaşında İstanbul'a taşınmıştır. Lise yıllarında Kısa Devre, Aqua, Norm ve Other Gate adlı müzik topluluklarında çalmıştır. Viyana'da SAE Enstitüsünde Ses Mühendisliği eğitimi almıştır ve Londra Middlesex Üniversitesi'nden Recording Arts BA derecesine sahiptir. 90'lı yıllarda

Varşova'da ve İstanbul'da müzik yapımcısı olarak çalışmaya başladı. 1996'da *Kaos* adlı ilk albümünü yayınladı. Ardından *Kütle*, *Quark*, *Pearl Bracelet*, *Worte in meiner Hand*, *Regeneration Subdivided* ve *Klangweg Hanau* albümleri geldi. 2002 yılında Bilgi Üniversitesi'nde ve 2005 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi MİAM'da ders vermeye başladı. Kurşun çeşitli disiplinler arası ses yerleştirme işlerine ses tasarımı yaptı. Son çalışması Klangweg Hanau, kamusal alanda altı farklı noktaya konumlanmış altı özel besteden oluşan daimi bir şehir sergisidir. Klangweg Hanau demokrasi, sorumluluk etiği ve göç konularını işlemektedir. Üstlendiği görevler arasında MSG yönetim kurulun üyeliği, EMI Müzik Türkiye genel müdürlüğü, SAE Eğitim Enstitüsü yöneticiliği ve VW Arena akustik danışmanlığı bulunmaktadır. Şirketi Pb Müzik Ltd., müzik yapımı, inşaat ve akustik alanlarında faaliyet göstermektedir. www.kursunpro.com

Ihlara McIndoe

Ihlara McIndoe is a composer from Ōtepoti Dunedin, currently based in New York City. Her compositional work draws on themes of exploration and preservation to investigate artistic ecologies and creative modes of (re)thinking, (re)making and remembering. Her work has been performed in Aotearoa and internationally by artists including Mark Menzies, Johanna Vargas, Mayumi Miyata, Nanae Yoshimura, Gabriela Glapska, The Rhythm Method Quartet, Ensemble Court-Circuit, Les Métaboles, Multilaterale, Duo Nessi, the New Zealand Symphony Orchestra, NZ National Youth Orchestra, and Stroma; and presented at festivals and venues including the Artistic Research Creation Opus (France), Festival de Royaumont (France), Bendigo International Festival for Exploratory Music (Australia), CubaDupa (Aotearoa), the Banff Centre for Arts and Creativity (Canada), and the US National Flute Association Convention.

Ihlara McIndoe, aslen Dunedin'li bir besteci olup şu anda New York'ta yaşamaktadır. Bestecilik çalışmaları, sanatsal ekolojileri ve (yeniden) düşünme, (yeniden) yapma ve hatırlamanın yaratıcı biçimlerini araştırmak için keşif ve koruma temalarından yararlanmaktadır. Eserleri, Aotearoa'da ve uluslararası alanda Mark Menzies, Johanna Vargas, Mayumi Miyata, Nanae Yoshimura, Gabriela Glapska, The Rhythm Method Quartet, Ensemble Court-Circuit, Les Métaboles, Multilaterale, Duo Nessi, Yeni Zelanda Senfoni Orkestrası, Yeni Zelanda Ulusal Gençlik Orkestrası ve Stroma gibi sanatçılar tarafından seslendirilmiştir. Eserleri, Artistic Research Creation Opus (Fransa), Festival de Royaumont (Fransa), Bendigo International Festival for Exploratory Music (Avustralya), CubaDupa (Aotearoa), Banff Centre for Arts and Creativity (Kanada) ve ABD Ulusal Flüt Birliği Kongresi gibi festivallerde ve mekanlarda sunulmuştur.

Eren Batur Meral

Eren Batur Meral completed his undergraduate studies in the Department of Russian Language and Literature at Erciyes University in 2016 and received his master's degree from the Cultural Studies Program at the same university in 2022, with a thesis titled "Live Music Culture in Kayseri." Currently pursuing his PhD in the Musicology and Music Theory Program at Istanbul Technical University, he serves as a scholarship student in the TÜBİTAK 1001 project titled "Analytical Approaches to Rock Music in Turkey (2000-2025)." In addition to his academic career, Meral, who has been performing in music groups since his university years, also works as a freelance live sound engineer.

Eren Batur Meral, lisans eğitimini 2016 yılında Erciyes Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı Bölümünde, yüksek lisansını ise 2022 yılında aynı üniversitenin Kültürel Çalışmalar Programında "Kayseri'de Canlı

Müzik Kültürü" üzerine yazdığı tez çalışmasıyla tamamladı. Doktora eğitimine İstanbul Teknik Üniversitesi Müzikoloji ve Müzik Teorisi Programında devam etmekte olup, "Türkiye'de Rock Müziğe Analitik Yaklaşımlar (2000-2025)" başlıklı TÜBİTAK 1001 projesinde bursiyer araştırmacı olarak yer almaktadır. Akademik çalışmalarının yanı sıra üniversite yıllarından itibaren müzik gruplarında sahne alan Meral, canlı müzik alanında serbest zamanlı tonmaister olarak çalışmaktadır.

Baturalp Özcan

Baturalp Özcan is a musician, sound engineer and designer based in Ankara. His works span sound design for film, composing for various audio-visual media, recording and mixing across diverse musical genres. Currently a Ph.D. candidate in Sound Engineering and Design at İTÜ MİAM, his researches focus on topics such as psychoacoustics, auditory perception, spatial audio and acousmatic music.

Baturalp Özcan, Ankara merkezli bir müzisyen, ses mühendisi ve tasarımcısıdır. Çalışmaları; film için ses tasarımı, çeşitli görsel-işitsel mecralar için müzik üretimi ile farklı müzik türlerinde kayıt ve miks alanlarını kapsamaktadır. Şu anda İTÜ MİAM bünyesinde Ses Mühendisliği ve Tasarımı alanında doktora çalışmalarını psikoakustik, işitsel algı, uzamsal ses ve akusmatik müzik konularında sürdürmektedir.

Taylan Özdemir

Taylan Özdemir received his Master's and Ph.D. degree at ITU Dr. Erol Üçer Center for Advanced Studies in Music (MİAM). He has worked as a recording, mixing or mastering engineer on numerous national and international albums. In addition to music production, he conducts research on film sound, immersive audio, sound design and sound perception. He is currently a faculty member at Music Technology Department in Istanbul Technical University Turkish Music State Conservatory.

Taylan Özdemir yüksek lisans ve doktora derecelerini İTÜ Dr. Erol Üçer Müzik İleri Araştırmalar Merkezi'nde (MİAM) tamamlamıştır. Çok sayıda yerli ve uluslararası albümde kayıt, miksaj ve mastering mühendisi olarak görev yapmıştır. Müzik prodüksiyonunun yanı sıra film sesi, uzamsal ses, ses tasarımı ve ses algısı alanlarında araştırmalar yürütmektedir. Halen İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Müzik Teknolojisi Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Zeynep Özcan

Dr. Zeynep Özcan is an experimental and electronic music composer, sound artist and performer. She explores biologically inspired musical creativity, interactive and immersive environments, and generative systems. Her works have been performed and presented throughout the world in concerts, exhibitions, and conferences, such as AES, ICAD, ICMC, ISEA, MOXSonic, NIME, NYCEMF, SEAMUS, WAC and ZKM. She is an Assistant Professor and a faculty director of Girls in Music and Technology (GiMaT), Summer Institute at the Department of Performing Arts Technology at the University of Michigan, School of Music, Theatre & Dance. She specializes in the implementation of software systems for music making, audio programming, artistic sonification, sensors and microcontrollers, novel interfaces for musical expression, and large-scale interactive installations. Her research interests are exploring bio-inspired

creativity, artistic sonification, playfulness and failure in performance, and activist art. In 2024, she founded the Spaceout International Ambisonics Festival.

Dr. Zeynep Özcan deneysel ve elektronik müzik bestecisi, ses ve performans sanatçısıdır. Michigan Üniversitesi Müzik, Tiyatro ve Dans Fakültesi'ndeki Performans Sanatları Teknolojisi Bölümünde Yardımcı Doçent olarak çalışmaktadır. Biyolojiden ilham alan müzikal yaratıcılığı, etkileşimli ortamları ve üretken sistemleri araştırmaktadır. Biyo-esinli yaratıcılık; sanatsal sonifikasyon (sesleştirme); performansta oyunculuk ve başarısızlık; ve aktivist sanat alanlarında araştırmalar yürütmektedir. Eserleri dünya çapında AES, ICAD, ICMC, ISEA, MOXSonic, NIME, NYCEMF, SEAMUS, WAC ve ZKM gibi konserlerde, sergilerde ve konferanslarda sunulmuştur. Müzik yapımı için yazılım sistemlerinin uygulanması, ses programlama, sanatsal sesleştirme, sensörler ve mikrodenetleyiciler, müzikal ifade için yeni arayüzler ve büyük ölçekli etkileşimli enstalasyonlar konularında uzmanlaşmıştır. Özcan, 2024 yılında Spaceout Uluslararası Ambisonics Festivali'ni kurmuştur. <http://zeynepozcan.net/>

Beste Öztürk

Beste Öztürk is a cellist, sound artist, and Sonic Arts graduate student at Istanbul Technical University MİAM. She graduated from Ankara University State Conservatory, Department of Cello. Her work focuses on electroacoustic composition, soundscape, generative sound, and the relationship between sound, space, and perception.

Beste Öztürk, viyolonsel sanatçısı, ses sanatçısı ve İstanbul Teknik Üniversitesi MİAM bünyesinde Sonic Arts alanında yüksek lisans öğrencisidir. Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuarı Viyolonsel Bölümü'nden mezun olmuştur. Çalışmaları elektroakustik kompozisyon, ses manzarası (soundscape), üretken ses ve ses, mekân ve algı arasındaki ilişki üzerine yoğunlaşmaktadır.

Armando Rotondi

Armando Rotondi is an Italian academic, writer, journalist, and theatre practitioner. He is Full Professor of Performance Theory and was Programme Leader of the MA Creative Performance Practice at the Institute of the Arts Barcelona. His research spans theatre, comparative literature, translation, and performance studies. He has taught and conducted research internationally, and authored numerous books, articles, and conference papers. As a practitioner, he works as a dramaturg, director, and playwright. Among his recent works is "Esploratori dell'infinito", an immersive audiovisual performance presented in major festivals. Rotondi's work bridges academic research and innovative theatrical practice.

Armando Rotondi, İtalyan bir akademisyen, yazar, gazeteci ve tiyatro uygulamacısıdır. Performans Teorisi alanında öğretim üyesi olan Rotondi, Institute of the Arts Barcelona bünyesinde MA Creative Performance Practice programının yürütücülüğünü yapmıştır. Araştırmaları tiyatro, karşılaştırmalı edebiyat, çeviri ve performans çalışmalarını kapsamaktadır. Uluslararası düzeyde dersler vermiş, araştırmalar yürütmüş ve çok sayıda kitap ve makale yayımlamıştır. Uygulamacı olarak dramaturg, yönetmen ve oyun yazarı olarak çalışmaktadır. Güncel çalışmaları arasında, önemli festivallerde sunulan sürükleyici (immersive) işitsel-görsel performans *Esploratori dell'infinito* yer almaktadır. Rotondi'nin çalışmaları akademik araştırma ile yenilikçi tiyatro pratiği arasında köprü kurmaktadır.

Serkan Sevilgen

Serkan Sevilgen is an Istanbul-based computer programmer, electroacoustic music composer, and researcher. He is the co-founder of the sound art initiative Soundinit; co-founder of the MİAM Gendy Ensemble, which investigates the relationship between roles of the instrument builder, the composer, the performer, and the audience; and founder of the networked telematic music ensemble WORC. His musical works and research focus on algorithmic music, machine learning, multichannel diffusion, sonification, networked music systems, web audio, live coding, stochastic procedures, and soundscapes. Sevilgen has presented his works at various international events, including ICMC, NIME, SMC, ISMIR, the Xenakis Networked Performance Marathon, and the New York City Electroacoustic Music Festival. <https://serkansevilgen.com/>

Serkan Sevilgen, İstanbul merkezli bir bilgisayar programcısı, elektroakustik müzik bestecisi ve araştırmacıdır. Ses sanatı girişimi Soundinit'in; enstrüman yapımcısı, besteci, icracı ve dinleyici rollerinin ilişkisini araştıran MİAM Gendy Ensemble'ın kurucu ortağı; ağ tabanlı telematik müzik topluluğu WORC'un kurucusudur. Müzik çalışmaları ve araştırmaları algoritmik müzik, makine öğrenmesi, çok kanallı difüzyon, sonifikasyon, ağ tabanlı müzik sistemleri, web audio, canlı kodlama, stokastik süreçler ve ses manzaralarına odaklanmaktadır. Sevilgen, çalışmalarını ICMC, NIME, SMC, ISMIR, Xenakis Networked Performance Marathon ve New York City Electroacoustic Music Festival gibi çeşitli uluslararası etkinliklerde sunmuştur.

Mathew Solomon

Mathew Solomon is an American composer and trombonist based in Istanbul since 2021. He earned undergraduate degrees in Trombone Performance and Physics from Case Western Reserve University, in partnership with the Cleveland Institute of Music. Before moving to Turkey, he performed with numerous Boston-area orchestras, worked as an independent film and media composer, and helped develop the educational astronomy game Universe Sandbox. After relocating to Turkey, he helped found two actively performing ensembles: Istanbul Klezmer Kapelye and the Yuimar Ensemble. He is currently pursuing a master's degree in music composition at Istanbul Technical University (MİAM), studying with Kamran Ince and Reuben de Lautour.

2021 yılından bu yana İstanbul'da yaşayan Amerikalı besteci ve trombon sanatçısı Mathew Solomon, lisans eğitimini Cleveland Müzik Enstitüsü ortaklığındaki Case Western Reserve Üniversitesi'nde Trombon Performansı ve Fizik alanlarında tamamladı. Türkiye'ye taşınmadan önce Boston bölgesinde çok sayıda orkestrada yer alan Solomon, bağımsız film ve medya bestecisi olarak çalıştı ve eğitsel astronomi oyunu Universe Sandbox'ın geliştirilmesine katkıda bulundu. Türkiye'ye yerleştikten sonra, aktif olarak konserlerini sürdüren iki topluluğun, İstanbul Klezmer Kapelye ve Yuimar Ensemble'ın kurucuları arasında yer aldı. Hâlen İstanbul Teknik Üniversitesi'nde (MİAM) müzik kompozisyonu alanında yüksek lisans eğitimine devam eden Solomon, çalışmalarını Kamran İnce ve Reuben de Lautour ile sürdürmektedir.

Ezgi Türkeli

Ezgi Türkeli is an Istanbul based composer and producer. She holds a degree in Industrial Engineering from Sabancı University and another in Composition and Music Technologies from Istanbul Bilgi University. In 2024, she began her master's studies in Sonic Arts at Istanbul Technical University's Centre

for Advanced Studies in Music (MİAM). Alongside her electronic music compositions, she continues to develop work in audiovisual arts.

Ezgi Türkeli, İstanbul merkezli bir besteci ve prodüktördür. Sabancı Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümünden ve İstanbul Bilgi Üniversitesi Kompozisyon ve Müzik Teknolojileri bölümünden mezun olmuştur. 2024 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Müzik İleri Araştırmalar Merkezi'nde (MİAM) Sonic Arts yüksek lisans programına başlamıştır. Elektronik müzik çalışmalarının yanı sıra, görsel-işitsel alanlarda üretimlerine devam etmektedir.

Eşref Berk Türkoğlu

Eşref Berk Türkoğlu is a sound artist and composer working with electronic sound, spatial audio, and experimental music practices. His work explores texture, atmosphere, and the transformation of recorded and synthesized sounds.

Eşref Berk Türkoğlu, elektronik ses, mekânsal ses ve deneysel müzik pratikleriyle çalışan bir ses sanatçısı ve bestecidir. Çalışmaları doku, atmosfer ve kaydedilmiş ile sentezlenmiş seslerin dönüşümünü araştırmaktadır.

Okan Yaşarlar

Okan Yaşarlar is a contemporary composer and sound designer whose work explores the intersection of creative coding, avian neurobiology, and immersive spatial environments. He specializes in the design of unorthodox musical instruments, often utilizing computer vision and 3D audio to redefine how we perceive sound. He earned his PhD in Music Composition from the University of North Texas, where his doctoral research focused on developing special algorithms for custom digital instruments through Open Computer Vision and machine learning. Throughout his career, he has been privileged to collaborate with and learn from distinguished mentors, including Panayiotis Kokoras, Jon Nelson, Andrew May, Marco Buongiorno Nardelli, Sungji Hong, Joseph Klein, and Reuben de Lautour. His current work, such as Imitating Sonic Sight, leverages 3rd Order Ambisonics to bridge the gap between biological systems and digital art, creating sensory experiences that challenge the boundaries of human hearing.

Okan Yaşarlar, yaratıcı kodlama ve uzamsal (*immersive*) ortamların kesişim noktalarını araştıran çağdaş bir besteci ve ses tasarımcısıdır. Doktora derecesini North Texas Üniversitesi Kompozisyon alanında tamamlayan Yaşarlar'ın doktora araştırması, bilgisayarlı görü ve makine öğrenmesi aracılığıyla özel dijital enstrümanlar için özgün algoritmalar geliştirilmesi üzerine odaklanmıştır. Kariyeri boyunca Panayiotis Kokoras, Jon Nelson, Andrew May, Marco Buongiorno Nardelli, Sungji Hong, Joseph Klein ve Reuben de Lautour gibi seçkin isimlerle çalışma ve onlardan öğrenme ayrıcalığına sahip olmuştur. Sanatçının İşitsel Görüşü Taklit Etmek gibi güncel çalışmaları, biyolojik sistemler ile dijital sanat arasında bir köprü kurmak için üç boyutlu ses teknolojisini kullanarak insan işitme sınırlarını zorlayan duyuşal deneyimler kurgular.

Ceren Yaygın

Ceren Yaygın holds a B.Sc. in Physics from Yıldız Technical University and is currently pursuing a master's degree in Sound Engineering and Design at the Dr. Erol Üçer Center for Advanced Studies in Music (MİAM), Istanbul Technical University. Her artistic practice focuses on practice-based research, centering on sound and image.

Ceren Yaygın, Yıldız Teknik Üniversitesi Fizik Bölümü'nden mezun olmuş ve şu anda İstanbul Teknik Üniversitesi Dr. Erol Üçer Müzik İleri Araştırmalar Merkezi'nde (MİAM) Ses Mühendisliği ve Tasarımı alanında yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. Sanatsal pratiği ses ve görüntüye odaklanan, uygulamaya dayalı araştırmalar üzerine kuruludur.

Chen Yi

As a prolific composer who blends Chinese and Western traditions, transcending cultural and musical boundaries, Dr. Chen Yi is a recipient of the Charles Ives Living Award from the American Academy of Arts and Letters in 2001. She has been Lorena Cravens/Millsap/Missouri Distinguished Professor at the Conservatory of Music and Dance in the University of Missouri-Kansas City since 1998. An Honorary Member of the International Society for Contemporary Music (ISCM) elected in 2024, she has been inducted to American Academy of Arts & Sciences in 2005, and American Academy of Arts & Letters in 2019.

Çin ve Batı geleneklerini harmanlayarak kültürel ve müzikal sınırları aşan, üretken bir besteci olan Dr. Chen Yi, 2001 yılında Amerikan Sanat ve Edebiyat Akademisi'nden Charles Ives Yaşam Boyu Ödülü'nü almıştır. 1998'den beri Missouri-Kansas City Üniversitesi Müzik ve Dans Konservatuarı'nda Lorena Cravens/Millsap/Missouri Seçkin Profesörü olarak görev yapmaktadır. 2024 yılında Uluslararası Çağdaş Müzik Derneği'nin (ISCM) Onursal Üyesi seçilen Dr. Yi, 2005 yılında Amerikan Sanat ve Bilim Akademisi'ne ve 2019 yılında Amerikan Sanat ve Edebiyat Akademisi'ne kabul edilmiştir.

Sevda Pınar Yıldız

Sevda Pınar Yıldız co-founded Sonra Art Collective (2014-2018), where she created sound installations and plastic art works. Her music journalism has appeared in Underground Istanbul and Bant Magazine. A graduate of Kocaeli University's Performing Arts program, she earned her MA at ITU MİAM with research on rap music standardization. She is currently a PhD student in ethnomusicology at the same institution, where she conducts research on the relationship between senses and urban spaces.

Sevda Pınar Yıldız, Sonra Sanat Kolektifi'nin kurucularından biri olarak (2014-2018) ses enstalasyonları ve plastik sanat alanında üretim yaptı. Underground İstanbul ve Bant Magazine'de müzik yazıları yayımladı. Kocaeli Üniversitesi'nde Performans alanında lisans eğitimini tamamladıktan sonra İTÜ MİAM'da rap ve standartlaşma üzerine yüksek lisans yaptı. Halen aynı kurumda etnomüzikoloji doktorasına devam ediyor ve duyular ile kentsel mekan arasındaki ilişki üzerine araştırmalar yürütüyor.

Görkem Yılmaz

Görkem Yılmaz is a sound designer and researcher currently working as a Research Assistant in the Music Technology Department at Istanbul Technical University (ITU). He is a Master's student in Sound Engineering and Design at ITU MİAM. His artistic and academic work focuses on interactive sound systems, game audio design, and audio programming, while integrating fields such as live sound and field recording into his practice. His research explores the construction of digital sound and new forms of auditory expression at the intersection of technology and physical design.

Görkem Yılmaz, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Müzik Teknolojisi Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak görev yapan bir ses tasarımcısı ve araştırmacıdır. Yüksek lisans çalışmalarını İTÜ MİAM bünyesinde Ses Mühendisliği ve Tasarımı üzerine sürdürmektedir. Sanatsal ve akademik pratiği; interaktif ses sistemleri, oyun sesi tasarımı ve audio programlama ekseninde şekillenirken, canlı ses ve saha kayıtları gibi alanları üretimine dahil etmektedir. Çalışmaları sesin dijital mecralardaki inşasını ve ses teknolojilerinin fiziksel tasarım olanaklarıyla kesiştiği yeni işitsel ifade biçimlerini araştırmayı amaçlar.

Ayşe Yörükoğlu

Ayşe Yörükoğlu is a PhD candidate in Sound Engineering and Design at ITU MİAM and works as a research assistant in Işık University's Film and TV Department. She holds MAs from ITU MİAM Sound Engineering and Design and Kadir Has University Film & TV , and double BAs in Film & TV and Visual Communication Design. Her academic research and practice focuses on spatial sound, installation art and film sound Design.

Ayşe Yörükoğlu, İTÜ MİAM Ses Mühendisliği ve Tasarımı Bölümü'nde doktora adayıdır ve Işık Üniversitesi Sinema ve Televizyon Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktadır. Yüksek lisans derecelerini İTÜ MİAM Ses Mühendisliği ve Tasarımı ile Kadir Has Üniversitesi Sinema ve Televizyon bölümlerinden; lisans derecelerini ise Bahçeşehir Üniversitesi Sinema ve Televizyon ile Görsel İletişim Tasarımı bölümlerinden (çift anadal) almıştır. Akademik araştırmaları ve pratik çalışmaları; mekânsal ses, enstalasyon sanatı ve film ses tasarımı üzerine yoğunlaşmaktadır.